

SAVONLINNAN KAUPUNGINHALLITUKSELLE

Soitin ke 19.5.2021 tekninen johtaja Kari Tikkaselle eräässä toisessa asiassa. Siitä tuli pitkä puhelu, kun haukuin Tikkasen kehumaa ja kaupungin suuriksi saavutuksiksi julistettua lyhytnäköistä politiikkaa pystyyn sekä kommentoin Tikkasen täysin seinähulluja visioita kehityssuunnista.

Vuosien varrella Tikkasen tavaramerkiksi ovat muodostuneet takuuvarmat vittuilu, uhoaminen ja kiristys. Kaikki elementit olivat jälleen kerran läsnä. Ketähän Tikkanen luuli tällä vedättävänsä?

Savonlinnalla ei olisi ollut enää moneen vuoteen varaa tällaiseen.

Yhteenveto

Tämä on inhorealistinen, kaupungin ao. virkamieskunnan suppeata tulkintaa laajempi näkemys Savonlinnan elinvoimaisuutta ylläpitävän infrastruktuurin ongelmista. Kaikki tämä ja paljon muuta on ollut tiedossani jo monta vuotta. Kukaan ei kuunnellut, joten vuoropuhelu on ollut ilmeisen tarpeetonta.

Olen varoittanut käynnissä olevasta kehityksestä jo vuosien ajan jopa julkisesti sanomalehdessäkin, mutta konkreettisia muutoksia ei ole tapahtunut. Monet luottamus- ja virkamiehet varmasti tunnistavatkin asioita, joista on ollut puhetta jo vuosia sitten.

'Rautalangasta väännettyllä' argumentaatiolla osoitetaan usealta eri kannalta, että;

- Citymarket on lipsahtamassa Kirkkolahteen pakon edessä,
- Savola ja kaupungin kaupallinen keskusta tuhoutuu ja,
- Savonlinnan elinvoima, palvelut ja väkiluku tulee hiipumaan murto-osaan nykyisestä.

Lyhyesti ilmaisten Savonlinna on tekemässä kuolemaa. Silti tuntuu, että pidot paranevat kuin maailmanloppua edeltävänä päivänä. Tai ehkä juuri siitä syystä.

Tällä hetkellä kaikki kombinaatiot, joita minä olen laskenut ja joilla Savolaa ja keskustaa voisi kehittää, ovat jollakin tavalla yhdyskuntarakenteelle taikka jollekin osapuolelle subjektiivisesti mahdoton vaihtoehto. Kaikki johtopäätökset päätyvät aina samaan lopputulokseen: **Savonlinna on kuolemassa Savolaan liittyvien sotkujen eikä suinkaan Savolan yleistilanteen takia.** Kaupunki voi valita vain hallitsemattoman tai hallitun pudotuspelin välillä. Hallitsemattomassa pudotuspelissä kuolee kaupunki, hallitussa pudotuspelissä moni liian vahva viiteryhmä ajautuu historiallisiin vaikeuksiin. Tällöin varmin tapa tappaa kaupunki on nollavaihtoehto, koska se on poliittisesti helpoin.

Ketjureaktio laukaisee Citymarketin vuokrasopimuksen päättyminen Kirkkolahdessa.

Lokakuun 2019 yhteistapaamisessa Kesko ilmoitti strategian muutoksesta, jonka vaikutuksia kaupunki ei ole täysin ymmärtänyt. Siitä voi käynnistyä noidankehä, josta Savonlinnan on hyvin vaikea pyristellä vallitsevien reunaehtojen takia irti.

Kaupungin ahdinkoa syventää tuntuvasti se, että kaikki asiat linkittyvät toisiinsa erittäin vahvoihin siteihin yhdyskuntarakenteeseen, tekniikkaan, ekonomiaan ja kaupallisiin kysymyksiin liittyvien seikkojen sekä erityisesti oikeudellisten ongelmien takia. Osoitimoidut erilliskorjaukset romahduttavat koko korttitalon kerralla, mikä pakottaisi ratkaisemaan koko vyyhden yhdellä kerralla. Se ei ainakaan helpota tilannetta.

Kaupungin vaikuttamiskeinot yksityisoikeudelliseen sopimukseen ovat hyvin rajalliset, mutta aseeton kaupunki ei ole. Kaupungilla olisi käytössään varsin *tehokkaita sekä suoria että epäsuoria vaikutuskeinoja Kirkkolahdessa*, mutta voimakkaat viiteryhmät estävät niiden käytön ja kaupungilla olisi jo itselläänkin liikaa seliteltävää. Jäljelle ei jää yhtään käyttökelpoista ratkaisua, kun *Savolassa kaupunki on ajanut itsensä käytännössä täysin paitsioon*. Vallitsevissa oloissa kaupunki on käytännössä kykenemätön tekemään talousalueen elinvoiman turvaavia päätöksiä omaehtoisesti.

Syväällisempi tarkastelu paljastaa, että kaupungin keskustan kaavoitusta ja kaupungin yhdyskuntarakenteen kehittämisen suuntaviivat sanelee Savonlinnassa pelkästään vanhojen suhmurointien peittely vahingoista välittämättä ja keinoja kaihtamatta.

Kaupungin kaavapolitiikka on irtaantunut täydellisesti yhdyskuntarakenteen objektiivisesta kehittämisestä, kaupallisista tarpeista, alueiden käytön suunnittelusta ja kuntalaisten edusta. Tulevaisuuden näkymät ovat tällöin varsin lohduttomia.

Minulta on turha pyytää apua, koska minulla ei ole välineitä umpikujan avaamiseksi. Sen sijaan ilman minun erityisjärjestelyjäni monikaan asia ei voi edetä myöhemminkään, jos suurimmat vahingot aiotaan välttää. Minulle ei ole substituutteja.

Karkeasti yksinkertaistaen kaupungin vaihtoehdot ovat *"Kaipainen" tai "kuolema"*. Kaupungin johdon subjektiivinen tulkinta tästä on *"Kaipainen = kuolema"* ja pinnalliseen ajatteluun taipuvaset keskinkertaisuudet uskovatkin. Miksi mikään ei sitten liiku?

"Kaipainen" ei enää anna tönä itseään ja kaupungin johto on polttanut sillat varsin perusteellisesti. Luottoa ei enää ole. Paine pitäisi tällöin kohdistaa käytännössä haitallisen kehityksen käynnistäneisiin osuuspankkiin ja sen takana piilottelevaan Keskoon. Sen ehdottaminenkin katsottaisiin kerettiläisyydeksi ja se olisi Savonlinnassa poliittinen itsemurha. Koska pienyrityksillä ei ole tarvittavaa puolustuskykyä ja neuvotteluvoimaa, kaupungin valinta on vaikeuksista ennustettavissa: Asialle ei uskalleta tehdä mitään eli pienyritykset uhrataan pankin etujen suojaamiseksi.

Hiekka Savonlinnan lasissa alkaa olla loppu. **Nollapäätöskin on tietoinen valinta**, vaikka se ei muuta perusongelmaa miksikään. Kun kaupunki on tapettu ensin alta pois, edessä on paluu lähtöpisteeseen eli pilkulleen samat ongelmat kuin nyt, mutta sillä erolla, että kaupunki on vain tapettu alta pois. Savonlinnan kohtalo on käytännössä sinetöity monta vuotta sitten jo siinä vaiheessa, kun tälle tielle lähdettiin.

1. Yhdyskuntarakenne, yhdyskuntarakenne, yhdyskuntarakenne, YHDYSKUNTARAKENNE!!!!

Kaupunginjohtaja myönsi valtuustolle kaupunkistrategian käsittelyn yhteydessä 24.5.2021, että ydinkeskustan tilanne on lohduton. Eikä ihme. Koko v. 2007 ennustamani kehitys on toteutunut karmivalla tarkkuudella.

Tällä hetkellä Savonlinna vain toistaa orjallisesti niitä virheitä, joita muut ovat jo tehneet maailmalla. Savonlinna ei edes yritä hyödyntää omia paikallisiin olosuhteisiin perustuvia mahdollisuuksiaan. Silti Savonlinna väittää koko ajan voivansa välttää kaikki ne lieveilmiöt ja vaikeudet, joihin muut ovat vastaavilla toimillaan ajautuneet. Ei taatusti voi. Tämän 'luonnonlain' hyväksyminen olisi kaiken viisauden alku.

Hieman, ja vain hieman, karrikoiden, käykää koronan hellittäessä Yhdysvalloissa, vuokratkaa auto ja kierrelkää ympäriinsä metropoleissa, lähiöissä ja maaseudulla. Jutelkaa paikallisten kanssa. Näette ympärillänne kaiken sen, missä Suomi makaa noin 20 vuoden kuluttua, hyvässä ja pahassa. Ei tämä sen monimutkaisempaa ole. Toimii kuin junan vessa. Tietysti pitää osata katsoa oikeita kohtia ja ymmärtää myös sikäläistä "kaavoitusta". Tekninen johtaja voi varmaankin selittää KH:lle miksi tuossa on lainausmerkit, mutta se ei ole tämän kirjoituksen pääasia. Sen sijaan tämän kirjoituksen yksi ydinkysymyksistä on, että siinä on lainausmerkit.

Tikkanen oli lukenut muutaman lehtijutun ja vertasi niiden perusteella Savonlinnan ja eräiden muiden suomalaisten kaupunkien viimeaikaista yhdyskuntarakenteen kehitystä. Tikkanen ei ymmärtänyt hyppäävänsä suoraan hätäisiin johtopäätöksiin.

Niinpä niin. Minäkin olin lukenut ne jutut. Ei se kehitys yhdessä yössä ole tullut ja ongelmien syyt ovat olleet tiedossa jo pitemmän aikaa. Muualla markkinat ovat pelanneet optimaalista yhdyskuntarakennetta vastaan ja seuraukset ovat olleet paikoin aika ikäviä.

Savonlinnassa kaikki on toisin. Savonlinnassa kaupunki on itse pelannut pelejään optimaalista yhdyskuntarakennetta vastaan ja seuraukset tulevat olemaan vielä nykyistäkin ikävämpiä.

Ao. toimialajohtajan johtopäätökset kaupunkisuunnittelun trendeistä, markkinoiden toiminnasta, tarpeista ja tavoitteista sekä yhdyskuntarakenteen kehittämistä olivat karmeata kuultavaa. Ei tämä voi olla todellista, mutta kun se vain on.

En tiedä pitkö itkeä vai nauraa, kun Tikkanen on itse esitellyt yleiskaavan, joka vahvistaa voimakkaasti juuri näitä maailmalla hyvin tunnettuja ongelmien syitä, joita Tikkanen parin lehtijutun antaman suuren valaistuksen saaneena niin kovasti moitti. Tikkanen ei kyennyt hahmottamaan niitä ongelmakehityksen välivaiheita, joita muualla on jo toteutettu valmiiksi rakennetusta kulttuuriympäristöstä ja kaupan rakennemuutoksesta johtuen. Savonlinna on Tikkanen johdolla poimimassa akanat pullasta ja heittää vehnäset rusinoineen kompostiin.

Savola on 10 vuotta ohitustien valmistumisen jälkeen vaipuneena Ruususen uneen. Savonlinnassa ei ymmärretä, että prinsessa Ruusunen oli vain satu, eikä hyvää

haltijatarta, joka vaivuttaa kaiken muunkin syvään horrokseen odottamaan prinssiä valkoisine ratsuineen pelastamaan koko kaupungin, ole oikeasti olemassakaan.

Savolan yhdyskuntarakenteelle tarjoamat mahdollisuudet ovat jo nyt vesittyneet alkuperäisestä tuntuvasti ja tilanne on paljon syvemmällä umpikujassa, kun yleisesti ymmärretään. Merkittävä osa koko tiehankkeen hyödyistä on jäänyt toteutumatta ja se kehitys on jäämässä pysyväksi.

Tällä hetkellä Savonlinnan kaupungin yksittäiset erilliskorjaukset vain vahvistavat negatiivisia voimatekijöitä ja suorastaan tukahduttavat positiiviset voimatekijät yksittäisten tahojen henkilökohtaisten ambitioiden ajamana. Toteutetut positiivisetkin kehityshankkeet valuvat hukkaan, kun niitä tukevat hankkeet jäävät toteuttamatta. Esim. Olavinkatu korjattiin ja nyt se sitten kuolee. Hienoa?

Sekä k. Laine että Tikkanen ovat julistaneet, että yksityiset toimijat tekevät tarvittavat ratkaisut. Tämä tapahtuu kuitenkin 15 vuotta liian myöhään. Siihen ei usko enää kukaan eikä markkinavoimilla ole mitään tekemistä tulevien tapahtumien kanssa. **Kesko on jäämässä Kirkkolahteen** vain sen takia, että Savolan portti on säpissä eikä kaupunki kykene tekemään asiassa tarvittavia päätöksiä.

Markkinavoimien varaan jättäytymisen taustalla ei ole kaupungin vilpittömän tahto vaan kyse on kaupungin johdon täydellisestä neuvottomuudesta ja vastuun pakoilusta omatekoisen umpikujan edessä. Samalla kaupunki vaatii minulta toimia umpikujan avaamiseksi, mutta osoite on väärä. Minä en voi asialle tässä vaiheessa yhtään mitään, kuten jäljempänä todetaan.

Epäilyksettä 'markkinavoimat' tulevat tekemään tarvittavat ratkaisut pakkotilanteessa ulkoisesti itsenäiseltä näyttävällä tavalla. Kaupunkilaisten etu olisi, että markkinat toimivat. Kansantalouden perspektiivistä tilanne on varsin ongelmallinen:

- Äärimarkkinaliberaalit eivät huomioi useiden nobelistienkin todistamaa markkinoiden taipumusta ajautua kohti monopolia. Savonlinna on pelkästään demograafiselta ja maantieteelliseltä rakenteeltaan sellainen, että täydellistä markkinatilannetta (polypoli) ei voi saavuttaa täällä. Rajoitettu sääntely on tällöin välttämätöntä.
- Toisaalta koko maailmanhistoriassa ei ole yhtään maata, joka olisi kukoistanut komentotaloudessa. Tällä hetkellä Savonlinnassa noudatetaan varsin fasistista talouspolitiikkaa, jossa tuotantotekijät ovat yksityisissä käsissä, mutta kansantalouden peruskysymyksiä (kuka tuottaa, kenelle tuotetaan, mitä tuotetaan, milloin tuotetaan, missä tuotetaan, miten tuotetaan, mistä tuotetaan...) hallinnoi varsin pitkälle kaupungin keskusjohto.

Totuus on tällöin jossakin puhtaan *laissez faire* -politiikan ja puhtaan komentotalouden välissä, mutta kaupunki ymmärtää vaikuttamiskeinojaan varsin rajoitetusti ja mellastaa markkinoilla kuin norsu porsliinikaupassa. Tämän seurauksena Savonlinnasta valuu tuotantotekijöitä ulos jatkuvana virtana, vaikka siihen ei olisi enää yhtään varaa.

Näköpiirissä on tilanne, jossa Savonlinnan nykyisellä elinkeino- ja kaavapolitiikalla hinnansopeuttajan asemassa olevat toimijat saavuttavat aluksi lisää markkinaosuuksia, kun määränsopeuttajat karsitaan pois. Hinnansopeuttajat saavat nauttia aluksi markkinaosuuden kasvun kannattelemaasta liikevaihdostaan. Lopulta liikevaihdon kehityskäyrään muodostuva 'tasanko' alkaa kaartaa vääjäämättä alaspäin, kun kaupunki alkaa kuolla alta pois. Tarkasteltaessa toimialakohtaisia tunnuslukuja monet käyrät näyttäisivät jo nyt karmealta. Kaikki tämä on kaupungin nykyisen elinkeino- ja kaavoituspolitiikan sekä erityisesti suhmurointien seurausta.

Kaupunki suhtautuu kilpailullisiin kysymyksiin puhtaana hallintokysymyksenä taikka vielä pahempaa, korostaakseen pelkästään narsistista julkisen vallan käyttöään. Motiivilla ei ole merkitystä kuin korjaustoimia kohdennettaessa, mutta Savonlinna elää hämmästyttävässä määrin komentotaloudessa ja jälki on rumaa.

Muulla Suomessa kaavoitus laaditaan *mahdollistamaan* asioita. Savonlinnassa kaavoituksella *määrätään* ja, jos Savonlinnassa kaavalla ei määrätä, sitten sillä *estetään*. Postimerkkikaavoilla lähinnä varmistetaan totalitäärinen julkisen vallan käyttö, kun kaikki taloudelliset aktiviteetit vaativat kaupunginjohtajan *lipaisun* ja yleensä vielä *aiesopimuksen* julkistamisen sanomalehdessä. Kaivinkoneita ei vain näy missään.

Savonlinnassa elinkeinopolitiikan ja kaavoituksen käytännöt on muokattu maankäyttö- ja rakennuslain nimenomaisen kirjaimen ja hengen vastaisesti palvelemaan tehostetusti epäasiallista vaikuttamista niin puolesta kuin vastaanakin. Savola on tässä mielessä tietysti törkeydessään kaikki mittarit ylittävä esimerkki. Käynnissä oleva byrokraattinen regimentaatio tehostaa kehitystä ja laajentaa vahingot koko talousalueen kattaviksi.

Kaupungin politiikka on jo johtanut siihen, että Savonlinnan uhanalaisin luontotyyppi on tällä hetkellä kulttuurimaisemassa pesivä nostokurki. Jos joku sattuisi sellaisen jostakin pongaamaan, jokaisesta havainnosta pitäisi maksaa Savonlinnassa jo löytöpalkkio.

Nostokurki ei sinänsä ole erityisen uhanalainen lajityyppi, koska niitä pesii runsaasti muualla Suomessa. Savonlinnassa *homo politicus* kuitenkin munii kaikissa nostokurjelle sopivissa pesimäpaikossa ja on syrjäyttänyt nostokurjet täysin lajikirjostamme. Vaikka kurjet kuuluvat kahlaajiin, erityisesti nostokurjet eivät suostu kahlaamaan paskassa ja pitävät kirkkaista, läpinäkyvistä ravinnon hankkimispaikoista. Kurkien ravintoon kuuluvat mm. sammakot, mutta nostokurjille ei maistu kaupungintalolla lausutut yksilöt niiden mittavasta populaatiosta huolimatta. Nostokurjet ovat läheistä sukua haikaroille, joita on pongattu huolestuttavan vähän Savonlinnassa viime aikoina.

Omien havaintojeni ja pesälaskennan perusteella nostokurkipopulaation rinnalla meitä uhkaa jo kokonainen Saimaan norppien invaasio. Toista suojellaan, toista ei.

1.1. Yleiskaava 2040

Uusi yleiskaava 2040 -esitys on kaupungin keskustalle suorastaan murhaava ja se kiihdyttää näköpiirissä olevaa kierrettä entisestään. Ei sillä tietysti enää hirveästi ole

väliäkään, kun tyhjentyneeseen keskustaan ei kenelläkään ole kohta enää asiaakaan, kun näyteikkunat alkavat olla tyhjiä. Ongelma poistuu itseksensä.

Noin 30.000 asukkaan maantieteellisesti varsin laajassa ja vesistöjen rikkomassa kaupungissa on täysin delusionaalista edes kuvitella, että joukkoliikenne olisi ratkaisu mihinkään, koska aika monella pitäjän kulmalla edellinen linja-auto meni jo 10 vuotta sitten eikä uutta ole tulossakaan.

Millä esim. jostakin Säimenestä, Hiukkajoelta tai Piojärveltä pääsisi julkisilla yhteyksillä kaupunkiin ja takaisin? Kun talousalueeseen lasketaan myös Sulkava ja Rantasalmikin, Savonlinnan pitäisi huomioida myös niiden asukkaat *kaupallisista syistä* ellei Savonlinna ei luovuta suosiolla ja ohjaa niiden ostovoimaa kilpailijoille, mitä se tietysti on nyt tekemässäkin.

Kun *jänkhältä* tullaan kaupunkiin kaupolle, kotiin pitäisi viedä perheen viikon ruoat. Vaihtoehtoja ei ole, koska kaupan rakennemuutos on hävittänyt kaupat jopa kymmenien kilometrien säteellä. Ajatteleeko kaupunki, että joku kuljettaisi niitä ruokakasseja linja-autossa ja viimeiset pari kilometriä yksityistä soraränniä myöten nilkkoja myöten räntäsohjossa? 10 kassia á 10 kg? 2040-luvulla? Ellei perheen emäntä ole silloin mustekalan anatomialla varustettu vinttikoiri, kyseisessä perheessä tuskin kärvistellään painonhallinnan kanssa.

Se, mikä toimii etelän metropoleissa, ei ehkä toimi kaamoksessa Savonlinnan kaltaisilla paikkakunnilla. Edes Kuopiosta (KYS, HO, HAO, AVI ym.) ei pääse Savonlinnaan julkisilla kulkuvälineillä klo 15.15 jälkeen. Jos virka-aika päättyy klo 16, tämä tarkoittaa joko henkilöautoa taikka hotellia.

Tyhjänpäiväinen lätkyttäminen julkisen liikenteen käyttämisestä on aivan turhaa, jos julkista liikennettä ei kerta kaikkiaan ole eikä sitä saa kannattavasti toimimaan. Savonlinnassa tuetaan julkista liikennettä jo nyt eikä se tahdo silti kannattaa. Tilanne tulee pahenemaan väestöpohjan romahtaessa. Edes eläkeläiset, jotka menettävät ajokorttinsa, eivät juuri käytä julkisia kulkuneuvoja enää.

Laaja alue ja pieni väestö varmistavat, että julkisesta liikenteestä ei voi tulla ratkaisua Savonlinnalle. Yksityisauto on yksinkertaisesti halvempi ja tällä väestöpohjalla ainoa vaihtoehto. Se ei ole mielipide vaan matemaattinen fakta, jonka kanssa on eletävä.

Jo pelkät puheet autottomasta keskustasta ja keskuspysäköinneistä herättävät epäilyksiä, jotka jouduttavat keskustan tuhoutumista. Tikkasen johtama tekninen virasto tekee tällä tavoin kaikkensa laulaakseen koko kaupungin suohon. Jos keskustan liikenne- ja pysäköintijärjestelyjä ei kyetä tekemään tyydyttävällä tavalla, kaupunki tekee tietoisien päätöksen tappaa ydinkeskusta ohjaamalla asiakasvirrat ydinkeskustan ulkopuolella oleviin peltomarketteihin. Kerran kuollut pysyy kuolleena.

On silti muistettava, että ihmiset liikkuvat jatkossakin myös jalan ja kevyen liikenteen kulkuneuvoilla. En tarkoituksella käytä sanaa *'polkupyörä'*, koska minä en ainakaan tiedä, millä esim. vuonna 2050 ihmiset liikkuvat töihin ja takaisin.

On täysin naurettavaa asettaa tarkoitushakuisesti jalkakäytävät ja kevyen liikenteen väylät vastakkain *vaihtoehtoisena* autoliikenteen kanssa, vaikka näin asiat yleensä esitetään: Autoilun puolustajan on vastustettava kevyttä liikennettä ja päinvastoin. Pakotetaan valitsemaan toinen ideologisista syistä. Miksi? Miksi molempia ei voi saada? Kaupungin keskustaan on päästävä kävellen, kevyillä ajoneuvoilla, henkilöautoilla ja vielä roska-autoilla ja linja-autoillakin. Keppi tuhoaa, porkkana kehittää.

Autoilun infra on silti rakennettava. Kesäkaupungissa pysäköintikapasiteettia on kuitenkin oltava reservissäkin, mikä asettaa haasteita kustannustehokkuudelle.

V. 2005 suunnittelimme Pekka Kinnusen ja Kari Revon kanssa keskustaan Olavinkatu 46, Olavinkatu 48, Kirkkokatu 7, Olavinkatu 51 ja Olavinkatu 53 välillä maanalaisia yhteyksiä Haapasalmenkadulta. Tämä on vain yksi niistä kysymyksistä, joissa kaupunkia yritettiin kehittää kaupungista riippumatta, kun kaupunki oli itse toimintakyvytön.

Toteutuessaan hanke olisi vähentänyt Olavinkadun autoliikennettä, kun autot olisivat menneet suoraan Haapasalmenkadulta (ent. ratakuilu) talojen kellarikerroksiin ja ne olisi voitu pysäköidä sinne. Muistoksi jäi muutamiin elementteihin raudoitettut sisäiset palkit, jotka luonnollisesti eivät näy missään. Hukkareissu. Ruutia paloi. Tulos nolla.

Savolan suhmuroinnit kaatoivat tämänkin hankkeen. Nyt se voidaan jo unohtaa, kun Savonlinna kaatuu alta eikä maksajia enää ole. Pudotus on alkanut. Jatkossa autot pysyvät Olavinkadulla ihmisten seassa. Ei ole vaihtoehtoja, kun huoltoajotkin pitäisi hoitaa.

V. 2012 kaupunki suunnitteli katulämmitystä keskustaan. Minua alkoi ihmetyttää kaavoitusyksikön esittämä laskelma rakennus- ja käyttökustannuksista sekä erityisesti lähestymiskulma asiaan. Ne vaikuttivat näppituntumalla kertaluokaltaan niin vääriltä, että aloin epäillä oliko hanketta oikeasti edes tarkoitus toteuttaa.

Avasin ns. 'reverse engineering' -menetelmällä kaupungin esittelemien suunnitelmien speksit ja laadin samoilla spekseillä vaihtoehtoisen suunnitelman mallinnuksineen. Puolitin rakennuskustannukset ja höyläsin käyttökustannuksia vielä runsaasti sitäkin enemmän. Laskelmieni mukaan hanke olisi ollut pelkästään liiketaloudellisesti erittäin kannattava (muistaakseni päädyin n. 30 – 40 % tuottoon) poimimalla asianmukaisesti rusinat pullasta huomioimalla koko energiaketju. Huipputuotosta huolimatta en laskenut silti euronkaan arvoa mukavuudelle, kaupungin imagolle, turvallisuudelle ja ekologisille kysymyksille ym.

Myös Suur-Savon sähkö kiinnostui hankkeesta, koska merkittävä osa minun mallini eduista olisi tullut heidän järjestelmiensä energiatehokkuuden olisi parantumisesta eli katulämmitys olisi ollut myös erinomaisen ekologinen ratkaisu kaikilla kriteereillä mitaten.

Esitellessäni malliani kaupungille, minulle kerrottiin, että "älä tule neuvomaan meitä".

En sitten neuvonut kaupunkia enempää. Eikä sitten saatu katulämmitystäkään. Jatkossakin liikekeskuksessa fillaroidaan lumisohjossa, liukastellaan nappaskengillä ja maksellaan sairaalalaskuja hiekoituspolyn aiheuttamien hengityselinsairauksien johdosta. Nämä ovat olleet tietoisia valintoja, joista nykyinen kaupunginhallitus ei välttämättä tiedä mitään.

Johtopäätös on se, että mm. kävelykeskustaa ja polkupyöräilyä taikka ylipäätään koko kaupunkia saa kehittää vain kaupungin *määräämillä* malleilla. Kokonaisuus ei merkitse mitään ja maalaisjärjen käyttö on kiellettyä.

Samaan aikaan, kun ihmisten liikkumista vaikeutetaan, kaupunki pyrkii kaikin tavoin hajottamaan keskustapalvelut. Käytännössä tämä tarkoittaa keskustan palvelevien ja

työllistävien pienyritysten teurastusta ja kaupan keskittämistä suuryksikköihin. Autoilun tarve vain kasvaa, palvelut heikkenevät, keskusta slummiutuu ja työpaikkoja katoaa. Tämä on kaupungin ajama politiikka ja tätä luottamuselimille on tarjottu.

Yleiskaavan tiedotustilaisuudessa salattiin enemmän kuin tiedotettiin, mikä jäi asioiden taustoja tuntemattomilta 'siviileiltä' varmasti täysin huomaamatta.

Myös totalitääristä julkisen vallan käyttöä pönkittävä postimerkkikaavoittaminen saa ilmeisesti jatkua, koska OA-kokouksessa kaavoituspäällikkö ilmoitti yleiskaavan olevan alisteinen asemakaavalle (?!?), mihin Itä-Savokin kiinnitti huomiota uutisoinnissaan.

Savonlinnan nykyinen kaavoituspolitiikka on betonoimassa keskeneräisen yhdyskuntarakennemuutoksen nykyiseen tilanteeseen, mikä repii aluksi kaupungin palasiksi ja tappaa sen lopulta solu kerrallaan. Siihen noidankehään vaikuttaminen myöhemmin on erittäin vaikeata tai mahdotonta. Se ei tule onnistumaan edes kaupunginvaltuuston yksimielisellä päätöksellä, vaikka aika moni kuvittelee niin.

1.2. Kaupan ja palvelujen asema

Sokos

Osuuskauppa tulee haastamaan Keskon kaksintaisteluun täysin pienyrityksistä riippumatta ja miksei haastaisi. Se on yksinomaan järkevää heidän näkökulmastaan.

Laajennussuuntaa on Savola, koska muuta ei ole. Olavinkadun saavutettavuus heikkenee radikaalisti yhdessä yössä, kun rakennustyömaan aidat pystytetään ja keskustasta katoaa kerralla 200 pysäköintipaikkaa.

Jos Sokosta laajennetaan, pysäköintitarve keskustassa kasvaa merkittävästi. Olavinkatu ja **kaupallinen keskusta kuolee nopeutetussa tahdissa**, kun pienyritysten kauppa pysähtyy kuin seinään asiakaspysäköinnin katoamisen myötä. Savonlinnan kaupunki on tällöin pakkotilanteessa eli sen olisi pidettävä kiinni nykyisestä Sokoksen pysäköintialueesta, mikä estää Sokoksen laajentamisen.

Jos Sokosta ei laajenneta tässä kieroutuneessa tilanteessa eli Olavinkadun vaikutusalueelle ei saada päivittäistavarakaupan asiakasvirtoja lainkaan, Olavinkadun asiakasvirrat menetetään lopullisesti. Keskusta hiipuu hitaasti pois.

Molemmissa vaihtoehtoissa ydinkeskusta kuolee ja edessä on väistämättömästi kaupungin romahduksenomainen alamäki.

Jatkossa Savola tarvitsee omat pysäköintipaikkansa itse. Olavinkadun pysäköintiin olisi oltava pysyvämpi ratkaisu Olavinkadun palvelukeskuksen sisällä. Savonlinnassa on opittu, että auto olisi saatava parkkiin suunnilleen kaupan tuulikaappiin, jos liikkeessä aiotaan asioida. Kaupungin ajatus 'keskuspysäköinnistä' ei vastaa tällöin tarvetta, koska asiakkaat eivät vain kävele 10 metriä pitemmälle. Pienyrityksillä ei ole varaa ja voimia eksperimenttiin, jolla heidän asiakkaansa opetetaan kävelemään pitempiä matkoja.

Kaupunki tuntee tilanteen, koska asiaa sivuttiin v. 2019 kaupungin ylimmän virkamiesjohdon (Laine, Tikkanen, Inkinen) kanssa. Olen erityisen ylpeä siitä rautalangan määrästä, joka siihen tarvittiin, että Tikkanenkin saatiin ymmärtämään ongelma.

Rakennusluvista ei ole ollut mainintoja asioista eikä tasapuolisuuden vuoksi sitä enää voi vaatia. Näin pysäköintijärjestelyjen maksajia on vain tasan yksi: Kaupunki itse. Odoteltaessa kaupungin johdon ratkaisuja Olavinkatu kuolee pois, joten ongelma poistuu itseksensä. Ongelma on siinä, että sitten ei ole enää kaupunkiakaan.

Asiat ovat niin pahasti sidoksissa toisiinsa, että yhtään palapelin osaa ei voi siirtää vahingoittamatta yhdyskuntarakennetta syvällisesti. Kokonaisvaltainen ratkaisu olisi varsin yksinkertainen ja helppokin toteuttaa, mutta kun ei vain voi. Kaikissa ratkaisuisissa on yksi ylitsepääsemätön ongelma; Se Kaipainen hyötyy kaikista vaihtoehdoista.

Citymarket

Tikkanen uhosi 19.5.2021 suureen ääneen, **Citymarket jää Kirkkolahteen**. Ilmeisesti Tikkanen lukee ihan oikeasti sanomalehtiä, koska **minäkin olen todennut saman** jo pitkän aikaa sitten julkisestikin. Aika moni on luullut minun bluffaavan, vaikka syy on hyvin monimutkainen vyyhti, joka ei jätä Keskolle vaihtoehtoja. Tikkasen ymmärrys-rajoitteisuus vain esti häntä näkemästä tämän kehityksen todellisia syitä. Sitäkin pahempaa on se, että Tikkanen on täysin sokea tämän kehityksen seurauksille.

Käydäänpä tässä läpi tämän ongelman syitä ja seurauksia:

Kesko joutuu jäämään Kirkkolahteen, koska Savolan portti on teljetty niin tiukasti kiinni, että Kesko ei vain yksinkertaisesti voi mennä sinne. Jäljellä on siten vain Kirkkolahti.

Savolan portin **kaikki lukot on saatava auki** ennen kuin siitä pääsee sisään. Kaikki lukot ovat avattavissa, mutta Savolassa ne on avattava tietyssä järjestyksessä tai koko Savola hitsautuu umpeen määrittämättömäksi ajaksi. Tämän työjärjestyksen ymmärtäminen on ollut Savonlinnan kaupungille täysin ylivoimainen tehtävä.

Ensimmäinen ja poliittisesti ehkä vaikein lukko on kohtalaisen helppo paikallistaa:

1. Savolaan on kätkeyty myrkkypillereitä, jotka karkottavat kaikki kehittäjät alueelta. Syksyllä alkavassa oikeudenkäynnissä tullaan kysymään mm. osuuspankin, kaupungin ja Keskon johdolta kysymyksiä, joita osuuspankin omistama Itä-Suomen poliisi (edeltäjäineen) ei ole koskaan kysynyt keneltäkään. Luonnollisesti samat kysymykset esitetään poliisille ja syyttäjälaitokselle, jotka ovat kehuneet jo tutkineensa kaiken mitään rikosepäilyjä löytämättä.

Minä olen kysellyt aika-ajoin niitä kysymyksiä itsekin eri tahoilta, mutta kukaan ei ole vielä kyennyt vastaamaan niihin. **Ei kukaan, ei koskaan, ei yhteenkään kysymykseen.** Ei edes poliisi taikka syyttäjälaitos. Nyt vastaamista ei pääse enää karkuun ja todistajan on pakko vastata esitettyihin kysymyksiin.
2. Osuuspankin saantoon ja vähän muuhunkin saattaa liittyä hieman epäselvyyksiä, joilla voi olla hämmästyttävän pitkä häntä. Koska esirikokset alkavan vanhentua

vasta päärikoksen myötä, tilanne ei ehkä ole kaikkien asianosaisten kannalta täysin ideaalinen. Sama koskee poliisia ja syyttäjälaitosta. Koska yritys jatkuu edelleen, on hyvin mahdollista, että mikään ei ole vielä edes alkanut vanhentua. Aika moni voi joutua syksyllä todistamaan itseään vastaan, miltä voi välttyä vain vetoamalla itsekriminointisuojaan, jolloin kuuleminen päättyy tietysti siihen.

Tikkanen nosti 19.5.2021 esiin erän vanhan maanvuokrasopimuksen (30.8.1996/2224), joka on kuitenkin KTJ-rekisterien mukaan lakannut ja sitähän se on oikeastikin. Se on *vain yksi* niistä epäselvyyksistä, joiden osalta osuuspankin omistama Etelä-Savon poliisi jäi kiinni todistusaineiston hävittämisestä ja syyttäjälaitos peitti törkeät poliisirikokset. Törkeä virkarikos (aina vankeutta) muutettiin sakkojutuksi, minkä jälkeen syytteet jätettiin nostamatta vähäisyysperusteella.

Suur-Savon osuuspankki on käyttänyt lakannutta maanvuokraoikeutta mm. v. 2011 rakennusvalvontaviranomaisen erehdyttämiseen hakiessaan purkamislupia poistamalla asiakirjavihkosta kirjausmerkintää koskevan sivun. Se ei ehkä ollut kovinkaan hyvä ajatus, kun jäivät siitä vielä kiinni.

3. Jos osuuspankki luovuttaisi tässä epäselvässä tilanteessa Savolan maansa kolmannelle osapuolelle, luovutuksensaaja (=ostaja) voisi olla varsin nopeasti epäiltynä rahanpesusta. Tämä voi aiheuttaa ongelmia Savolan kehittämiselle.
 - a. Rahanpesudirektiivin mukainen törkeän tekemuodon raja on 14.000 euroa, joten perusmuotoisesta tekemuodosta on ihan turha puhua. Kyseeseen tulisi vain törkeä tekemuoto. Koska rangaistusasteikko on 4 kk – 6 v., vanhentumisaika on silloin 10 vuotta eikä vanhentumisaika ole edes alkanut juosta vielä.
 - b. Rahanpesu vanhenee itsenäisesti, joten odottamisesta ei ole mitään apua. Teonkuvaus täyttyy vielä 50 vuoden kuluttuakin.
 - c. Rahanpesu ei edellytä, että esirikoksista on annettu tuomioita, koska direktiivin mukaan riittää, että esirikoksen voidaan osoittaa tapahtuneen.
 - d. Rahanpesussa jo yritys on rangaistava, joten tunnusmerkistö täyttyy varsin helposti ja teon valmistelu muuttuu vaikeaksi.
 - e. Rahanpesuun sovelletaan ns. laajennettuja menettämisseuraamuksia eli lain pitkä käsi ylettää varsin pitkälle.
4. Jos ostaja alkaisi näissä olosuhteissa kehittää aluetta esim. Citymarketia varten, rahanpesu voisi täyttyä silläkin, kun tieto asioiden oikeasta tilasta saavuttaa ostajan ja tämä ei reagoi tilanteeseen.

Haastemies saattaa viedä ostajalle todisteellisen tiedoksiannon epäselvyyksistä kaupan julkistamista seuravana päivänä. Ostajan vilpitön mieli haihtuu samalla hetkellä ja ongelmat alkavat. Rakennushankkeen käynnistäminen voi tällöin olla ongelmallista ja vähintään riskialtista 10 vuoden vanhentumisajan kuluessa.

Kaupan kohteessa olisi tällöin virhe (laajennetut menettämisseuraamukset) ja virheen salannut pankki voisi ajautua korvaamaan mahdollisesti hintaviakin suunnittelukuluja ostajalle. Näissä oloissa kaupankäynti voi olla haastavaa ja yrityksetkin voisivat tulla erittäin hintaviksi. Tällaisia riskejä ei vain oteta.

5. Kesko on ollut hankkeessa mukana koko ajan, mikä on ollut Savonlinnassa Itä-Savonkin lukemattomia kertoja uutisoima julkinen salaisuus. Tällöin Kesko voi ajautua itsekin ikävyyksiin *olosuhdetahallisuuden* johdosta.

Citymarketin tulo Savolaan voisi johtaa epäilyihin rahanpesusta, mutta tekijähän on rahanpesuepäilystä vapaa. Keskon konsernirakenne huomioiden joku joutuisi silti vaikeuksiin eikä konsernin sisäinen virkakierto ainakaan helpota tilannetta, kun tieto on siirtynyt yksiköstä toiseen. Keskon umpikuja on tällöin varsin täydellinen.

Kun Savolaan siirtyisi myös Keskon pikatukku Kespro, ongelman kiertäminen voisi muuttua mahdottomaksi.

Jatkossa Kesko voisi ajautua tilanteeseen, jossa *Kesko joutuisi pakollisen poissulkemisen kohteeksi koko EU:n alueella kaikista julkisista tarjouskilpailuista*. Tämä koskee mm. valtiota, kuntia, seurakuntia, liikelaitoksia, kuntayhtymiä, osakkuusyrityksiä ja näin koronatukiaisten aikakaudella julkista tukea saaneita yrityksiä. Jos Kesko menettäisi kaikki nämä asiakkuudet, se voisi tarkoittaa helposti satoja miljoonia euroja. Se tuntuisi jo Keskonkin kassassa ja päälle vielä muut ongelmat.

Savonlinna on niin pieni markkina, että valtakunnalliset nettoriskit ylittäisivät helposti koko Savonlinnan liikevaihdon. Uskooko kukaan, että Kesko edes harkitsisi tällaista riskiä? Minä en. Sellaisia riskejä ei vain oteta ja sillä selvä. Yhdistettynä 10 vuoden vanhentumisaikaan **Kesko ei vain voi koskea Savolaan** ennen kuin suhmurointien miinoittaman Savolan miinakentät on raivattu ja päätökset on tehtävä nyt umpeutuvan vuokrasopimuksen takia.

Rationaalisena johtopäätöksenä voidaan siis todeta, että **Citymarket tulee siis jäämään Kirkkolahteen** ja osuuspankki on vaikeuksissa maidensa kanssa Savolassa ilman erityistoimia. Savolan kehitys päättyy jo tähän ensimmäiseen ongelmaan. Savonlinnan kohtalo alkaa olla sinetöity. Saatanan tunarit!

6. Savolan kaavoittaminenkin voisi olla ongelma. Kaupunki tietää sotkuista, joten uudet **päättäjät joutuvat heti tulilinjalle**. Kaupunkia ei voi tuomita yhteisösakoon, mutta esim. teklan ja KH:n jäsenet sekä esittelijät Tikkanen ja Laine voisivat joutua vaikeuksiin.

Esim. kirjaston edestä lähtevän Savolan liittymän katualueen lunastaminen voisi johtaa ikävyyksiin. Liittymähän siirtyi kymmeniä metrejä yleiskaavan osoittamasta paikasta ihan itsekseen naapureita kuulematta, vaikka kyseessä oli varsin huomattava muutos. Uutta *asemakaavaa* ei voisi tällöin laatia Keskon v. 2008 piirtämän suunnitelman mukaan, minkä johdosta *yleiskaavaa olisi*

muutettava ensin. Uusi yleiskaava onkin ollut virallisesti työn alla jo 8 vuotta eikä loppua näy. On täysin mahdotonta, että kaavayksikkö ei tietäisi ongelmasta.

Savolassa mm. kaikki on aika vaikeata, kun puolet kysymyksistä on ehdottomia tabuja ja loput mahdottomia. Silti päätöksiä olisi pakko tehdä ja nopeasti.

7. Itse asiassa koko kaavoituskin voi muuttua tietyin edellytyksin kunnallisten päätöksentekijöiden ongelmaksi. Kaupunki on tilanteesta erittäin hyvin tietoinen, joten vastuiden vältteleminen voi olla vaikeaa.

Kaupunki voi joutua **luottamuselimiä myöten** vaikeuksiin jopa päättäessään **strateginen** yleiskaava 2040:stä huomioiden taannoinen lainmuutos. Näin Savolan tulipalo alkaa levitä hallitsemattomasti koko kaupunkiin. Ongelmat kertaantuvat kaikkialla, kun vastaan tulevat ongelmat laukaisevat taas uusia ja uusia ongelmia.

KH ja tekla voisivat kysyä esittelijöiltään mitä nämä epäselvyydet ovat, koska vastuu on viime kädessä luottamuselimillä. Jos *"mitään ongelmia ei ole"*, kannattaa kysyä *"miksi nämä ovat sitten seisseet näin kauan"*. Vastaukseksi tarjottaneen *"kaavoitussopimusta"*, mutta se on vain savuverho tyhmemmille. Kannattaa kysyä uudelleen vähän painokkaammin.

8. Kaupungin olisi perustuslain mukaan pakko kaavoittaa, mutta kun ei vain voi. Kaupungilla on silti vaihtoehtoja, joten EIT: Marttinen v. Suomi ei voi soveltaa tässä. Ne vaihtoehdot vain ovat aika ikäviä poliittisesti ja taloudellisesti.
9. Pankkikaan ei voi kaavoittaa Savolaa, vaikka se teki kaupungin kanssa v. 2014 lunastuslupahakemuksen valmistelutoimena näennäiskaavoitussopimuksen Savolan pohjoisosasta.

Kj Laine ja ex-khpj Parkkinen voivat kertoa KH:lle kuinka muikkea virnistys levisi naamalleni v. 2013 valeneuvotteluissa, kun kaupunki *uhkasi minua* sillä, että pankki ja kaupunki tekevät keskenään kaavoitussopimuksen, jos minä en allekirjoittaisi tarjottuja sopimuksia. Anteenksi vaan, mutta minä en vain kyennyt pitämään naamaani peruslukemilla, kun nauratti niin paljon. Paikalla olijat, erityisesti khpj Parkkinen, alkoivat epäillä ilmeeni perusteella, että *'minä taidan tietää jotakin ikävää'*, ja sen takia hankkeesta luovuttiin siltä erää.

Kaava maksaisi pankille miljoonia euroja eikä se saisi sillä tässä tilanteessa oikeasti yhtään mitään muuta kuin paljon hankaluuksia ja ison laskun käteensä. Siitä tulisi myös kaupungille uusia vaikeuksia, jotka putsaisivat koko pöydän.

Tällä siis *uhattiin minua*. Kylläpä pelotti. Olin kauhusta jäykkä :D)))))))))))))))))))).

Tapauksesta jäi muisto teklan pöytäkirjoihin, kun asiaa soudettiin ja huovattiin edes takaisin. Kaava ei koskaan edennyt ja se katosi myöhemmin kaavoituskatsauksista varsin hiljaisesti lunastuslupahakemuksen hylkäämisen jälkeen.

10. Kaupunki järjesti 15 vuotta sitten pankille tilanteen, jossa Savolalla oli vain yksi ostaja: Osuuspankki, jonka piti vain päättää kuinka vähän se kehtaa tarjota.

Nyt pankki on samassa tilanteessa. Pankki on yrittänyt kaupitellut maita vähän joka suuntaan, mutta umpikuja on täydellinen. Sitä ei vain voi myöntää.

Savolassa mikään ei ole yksinkertaista ja ennen kaikkea mikään ei ole sitä, miltä se näyttää. Mitään ei tapahdu. Mikään ei liiku. Oikea kysymys olisi ”miksi”.

Citymarket on pakotettu jäämään Kirkkolahteen täysin kaupallisista tai yhdyskuntarakenteellisista kysymyksistä riippumatta. Olisi pakko toimia, mutta kun ei vain voi.

Pienyritykset

Kaupallisen keskustan selviytymisen kannalta on keskeistä yhdyskuntarakennemuutoksen loppuun saattaminen, mutta ei sekään yksin mitään muuta.

Kestävä vaikuttaminen elinkeinorakenteisiin ja elinvoimaan on mahdollista vain suuntaamalla kehityspanoksia positiivisia voimatekijöitä vahvistaviksi. Kiistatta keskustakehityksen keskipisteessä on Savola ja siihen liittyvät muut toimenpiteet. Paino on sanoilla ’siihen liittyvät toimenpiteet’, mutta Savolalle ei vain löydy substituuttia mistään. Kaikki elinkeinopoliittiset tukitoimetkin tulevat valumaan hukkaan ilman yhdyskuntarakennemuutoksen loppuun saattamista. Kannettu vesikään ei kestä kaivossa, jos perusrakenteet ovat vinoutuneita.

Kaupungin johto on ajautunut umpikujaan, ongelmia ei voida myöntää ja selittely on alkanut. Suhmurointien takia kukaan ei uskalla tehdä asialle mitään. Edessä on noidankehä, joka tappaa liikekeskuksen ja koko kaupungin. Kaupunginjohtaja ja johtavat poliitikot saavat selittää vielä tulevaisuudessakin kaupungin katastrofia lehdessä, että *”eihän tätä kukaan voinut ennalta arvata”* ja huutaa valtiota apuun. Ei tätä kenenkään tarvitsekaan *arvata*. Ripaus paikallistuntemusta ja systeemiälykkyyttä riittää kehityksen ennustamiseen *tietämisen* tasolla. Ei tämä mitään rakettitiedettä tai kvanttifysiikkaa ole.

Intressiristiriidasta johtuen joko Sokos tai Olavinkatu joutuu vaikeuksiin. On täysin idioottimaista toivoa, että osuuskaupan *lobby* olisi heikompi kuin osuuspankin. Kysymys on tasapuolisuusvelvoitteen kannalta mielenkiintoinen jo ilman salattuja agendojakin. Savonlinnassa voimakkaiden intressiryhmien vaikutus on ollut pitkään niin voimakas, että yleinen etu on saanut aina väistyä niiden edessä.

Ennuste onkin aika ikävä. Edessä lienee Olavinkadun nopeutettu kuolema, joka tappaa lopulta koko kaupungin.

Ymmärtääköhän kaupungin luottamuselinjohto kuinka mahdottomaan tilanteeseen vanhat suhmuroinnit ovat ajaneet koko kaupungin? Virkamiesjohto ei edes välitä. Kuvio toistuu kaikkialla; olisi pakko, mutta kun ei vain voi vanhojen sotkujen takia.

Minun älykkyyssosamääräni ei riitä selittämään miten tämän on sallittu tapahtua. Kaupungin johdon älykkyyssosamäärä ei riitä.

2. Tikkasen omakehu ja visiot

Tikkanen kehui 19.5.2021 kaupungin *kehittymistä* ja *vetovoimaisuutta*. Vaikka siitä vähennettäisiin kaupungin epätoivoinen yritys psyykätä minua antautumaan, jäljelle jää vieläkin täysin käsittämätön katteeton uho. Nämä ovat samoja asioita, joilla virkamieskunta hehkuttaa omia saavutuksiaan julkisuudessa.

Mikähän yritys toimisi pyhätöntä viikkoa pitempään, jos toiminnan tuloksellisuutta mitattaisiin kulutettujen resurssien määrällä? Savonlinnassakin kaikki mitataan kvantitatiivisilla mittareilla kiinnittämättä huomiota kvalitatiivisiin kriteereihin. Pieleen menee:

1. Tikkanen kehui Savonlinnan olevan muuttovoittokunta.

Minä kuittasin, että **pitäisikö kvantitatiivisten mittareiden tilalle ottaa kvalitatiiviset mittarit**: Terveyspalveluita kaipaavia vanhuksia tulee ja koulutettu nuoriso kaikkoo.

Toisaalta eipä täällä synny enää lapsiakaan, kun kateus ylittää kiiman eikä niitä lapsia kadehtimalla tule. Ehkä hyvä niin, kun nuorison ongelmat lienevät kaupunginjohdolle jo liiankin tuttua luettavaa.

2. Tikkanen kehui valmiiksi kaavoitetulla tonttireservillä, mutta enää ei puutu kuin rakentajat. Kaivinkoneita ei näykään missään.

Minä kuittasin, että **pitäisikö kvantitatiivisten mittareiden tilalle ottaa kvalitatiiviset mittarit**: Kaupungin kerrostalotonttitarjonta, jos kiinnostuneita olisi, on käytännössä täysin epäkuranttia tavaraa erinäisten ristiriitojen takia.

Koronapakolaisuuskaan ei ole käynnistänyt yhtään uudishanketta, mikä kertoo tilanteesta kaiken. Ei tänne voisi rakentaakaan mihinkään, jos tarvetta olisi.

Ainoa rakennettavissa oleva tontti on ns. Rotary -puisto, mutta senkin koemarkkinointi sakkasi, eikä ihme, kun katsoo aluetta kokonaisuutena ja tutustuu ajasta iäisyyteen seisovaan sorakuoppaan ja alueen slummikaavaan. On aika selvää, että Kirkkolahden kaavoihin on vielä palattava.

Savonlinnassa kaavoitus on hajanaista ja kaavoituksen realistiset reunaehdot yritysvihamielisiä. Menestyneiden kansantalous- tai yhdyskuntarakenneteorioiden mukaista logiikkaa on hyvin vaikea havaita. Tämä on seurausta em. Savonlinnaa laajemminkin myrkyttävästä postimerkkikaavoituksesta ilman laajempaa visiota. Meillä on tilaa ja luontoa, mutta ei ihmisiä. Kaupungin vastaus on pakata viimeisetkin asukkaat päällekkäin kuin sillit suolaan, jotta kaupungilla olisi kasvuvaroja. Kasvu... mitä???

Savonlinnan vahvuus ja kilpailuvaltti voisi ja pitäisi olla *elämisen laatu*. Kaupunki on vastannut siihen kaavoitettujen kerrosneliöiden *määrällä*. **Kvantitatiiviset suureet ovat jyränneet täysin kvalitatiiviset tekijät**, kun kaupungin johto on kuvitellut, että slummitehoilla kaavoittaminen luo aineellista hyvinvointia, vaikka juuri sen johdosta kauppa ei käy. Lisäarvo on tällöin nolla.

Savonlinnassa saa slummikaavoitetulta paikalta uuden asunnon helsinkiläisen slummilähiön remontoitun asunnon hinnalla. Olenkohan minä vain tyhmä vai näkeekö kukaan muu tässä mitään ristiriitaa?

3. Tikkanen keuhui keskeisten päivittäistavarakaupan toimijoiden olevan kypsiä käynnistämään kehityshankkeita ja epäili, että v. 2021 aikana voi tapahtua siirtoja. Eipä tuo ihmeempi uutinen ollut, joskin toteutukseen voi vielä hurahtaa tovi. Tikkanen piti tätä *kaupungin saavutuksena ja kaupungin vetovoimaisuuden indikaationa*. Voi helvetin helvetti!

Todellisuudessa kyse on vain em. Savolan lukosta, jonka johdosta patoutunut markkinatilanne on purskahtamassa hallitsemattomasti eri suuntiin murto-osalla alkuperäisestä potentiaalistaan yhdyskuntarakennetta syvästi vahingoittavalla tavalla. Seuraus on kaupungin elinvoimaisuudelle täydellinen katastrofi, kun kaupunki pirstaloituu ja hajoaa käytännössä peruuttamattomasti, kuten olen ennustanut jo pitkän aikaa. Kaupunki alkaa olla siinä vaiheessa jo tuhoon tuomittu, kun elinvoiman eväät hukataan kauas tulevaisuuteen.

4. Tikkanen keuhui, että kaupunki on niin *vetovoimainen*, että rakennusvalvontakin on tukossa rakennuslupien kanssa ja kaupunki kehittyy vauhdilla.

Minun piti ihan vilkaista lautakunnan listaa 16.6.2021 Tikkasen uhon takia. Tikkanen oli kiistatta täysin oikeassa. Huisketta on. Kursorisella lukemisella minä en silti nähnyt oikeastaan yhtään 'oikeata' rakennuslupaa, kun lähes kaikki hakemukset olivat enemmänkin vain koronakaranteenin turhauttamien ihmisten käynnistämiä laajennus- ja saneeraustöitä, mikä on ollut maailmanlaajuinen trendi. Jokainen lupa on silti käsiteltävä huolellisesti, mikä teettää epäilyksettä rakennusvalvonnassa paljon työtä, koska jokainen lupa on hakijalleen tärkeä. Suurin osa luvista näytti olevan sen laatuista, että ne voivat kuulua jatkossa lupavapaiden toimenpiteiden piiriin uuden MRL:n myötä.

Tikkasen uho rakentamisen tahdistusta oli siis tässäkin pelkkä **kupla, joka syntyi kvantitatiivisten ja kvalitatiivisten mittareiden harhaanjohtavasta käytöstä**.

Tarkempi analyysi Tikkasen uhosta osoittautui siten kohta kohdalta pelkäksi *paskapuheeksi*. Edes rakennusvalvonnan kiireiden ja kaupungin vetovoimaisuuden välillä ei voi tämän otoksen perusteella havaita mitään yhteistä kvaliteettia.

Paskapuheen tarkoitus vain vaikuttaa kuulijaan halutun reaktion saamiseksi välittämättä lainkaan väittämien totuusarvosta tai sisällöstä. *Paskapuhe* poikkeaa *valehtelemisestä* siten, että valehtelemisellä yritetään tarkoituksella syöttää väärää tietoa kuulijalle. Käytännössä tämä tarkoittaa, että tällä kertaa Tikkanen ei yrittänyt *valehdella* minulle. Tikkanen vain oksensi tuloksetonta *paskapuhetta* puhelimeen: *Paskapuhe* ammuttiin alas saman tien ja eikä tavoiteltua vaikuttavuutta saavutettu.

Suosittelisin vastaavaa faktantarkistusta myös luottamuselimille. *Paskapuheen* suoltajat erottuvat tällöin varsin nopeasti jämäköistä viranhaltijoista, jolloin luottamuselimet ylipäättään kykenevät niihin hallinnollisiin ohjaustoimiin, mitä varten ne on asetettu.

Tikkasen mielestä Citymarketin pakkotila ja sen käynnistämä yhdyskuntarakenteen murentuminen kauas tulevaisuuteen on *kaupungin saavuttamaa positiivista kehitystä*. Tällaista voi päästää suustaan vain täydellinen typerys taikka henkilö, joka ei aio olla täällä kantamassa vastuuta tuon kehityksen seurauksista ja jolle on ihan sama, vaikka Savonlinnaan pudotettaisiin eläkekahvitusta seuraavana päivänä *Tsar-Bomba*. Jätän tämän luokittelun KH:n tehtäväksi. Kumpikaan ei erityisesti kehitä kaupunkia.

Tällä vauhdilla Savonlinna on pian niin umpisolmussa, että *Tsar-Bombakin* olisi jo pelastus, kun kaupunki kokisi tällöin edes hetkeksi valaistumisen ihmeen ja tonttivarantoon saataisiin myös valmiiksi kaavoitettuja premiumtontteja.

Tikkasen 'loistoideat' eivät päättäneet edes tähän.

3. Kaupungin johtamisvaje

Jokainen pikkupomokin osaa piirtää SWOT-ristikon tupakkiaskin kanteen. Savonlinnan ongelma on kuitenkin hukassa oleva ylimmän johdon muistilista MOST (*Mission, Objectives, Strategy, Tactics*). Jos nämä eivät ole selviä kaikille eikä yhteisiin arvoihin sitouduta, lopputulos on pelkkää hakuammuntaa ja sitähän se Savonlinnassa on ollut.

Yhteisiä tavoitteita ei voi asettaa, jos toiminnan tarkoitusta (missio) ei olla sisäistetty. Jos yhteisiä tavoitteita ei ole, strategia on vain sanahelinää. Väärällä strategialla tai täydellisellä välinpitämättömyydellä valittua strategiaa kohtaan paraskin taktiikka voi olla jopa vahingollinen tavoitteille ja missiolle. Lopputulos on satunnaista näpertelyä.

Savonlinnassa huonon virastokulttuurin on sallittu juurtua syvälle rakenteisiin, jolloin toiminnan ohjaus on muuttunut mahdottomaksi. Kaupungin ylin johto on yrittänyt paikata ongelmaa pelon ilmapiirillä johtamisella. Näin johdetaan diktatuuria, mutta henkilöstö ei tällöin sitoudu yhteisiin arvoihin ja tavoitteisiin, jolloin tuottavuus jää heikoksi. Todellista muutosta ei voi saada oikaisematta näitä rakenteita.

Tällä hetkellä Savonlinnassa;

- missio on täysin hukassa taikka pitäisi kysyä oikeamminkin "mikä se on";
- tavoitteet ovat pelkkiä merkityksettömiä pikkupolitikoinnin lyömäaseita;
- lakisääteinen kuntastrategia on vain pelkkä luettelo täysin tyhjänpäiväisiä korulauseista, joiden ohjaavaa vaikutusta ainakaan minä en ole koskaan havainnut missään, ja;
- takavalotakuulla sovellettavat taktiikat niin ailahtelevia ja strategian kanssa ristiriitaisia, että koskaan ei voi tietää etukäteen mitä on kulloisenkin päivän epistola tuo tullessaan. Tällä ei ole mitään tekemistä dynaamisen johtajuuden kanssa.

Pääosa Savonlinnan ongelmista juontaa juurensa siitä, että kaupungin missio (=kuntalaisten hyvinvointi) on kyllä hyvin lapasessa, mutta kukaan tunnu tietävän missä ne lapaset ovat. Kaupungin luottamus- ja virkamieskunta on unohtanut peleiltään täysin ketä ja mitä varten he ovat olemassa.

Strategia on liikkeenjohdon ehkä keskeisin konkreettinen linjaveto. Menestyksellä toiminta on mahdollista vain, jos organisaation tavoitteet ja strategia ovat kaikessa toiminnassa kirkkaana mielessä ja kaikki sitoutuvat siihen. Velvoite laatia kuntastrategia on otettu kuntalakiinkin vain sen takia, että kuntapäätäjät pakotetaan näin miettimään edes kerran valtuustokaudella, mikä on tärkeää ja mikä ei.

Savonlinnassa valtuuston vahvistaman strategian implementointi on ollut kuin lapsi karkkikaupassa; shoppaillaan omassa suussa makeimmalta maistuvat ja jätetään loput hyllyyn. Savonlinnan oikeastaan kaikki suuremmat ongelmat johtuvat pitkälti siitä, että strategiaa ei faktisesti edes ole. Strategioiden vastainen erillisoptimointi on aiheuttanut Savonlinnassa **hölmöläisen peitonpaikkuuta** ja sitä tapahtuu koko ajan kaikkialla. Mitä se tekee kaupungin johdosta? Miettikää sitä ja arvioikaa esim. Olavinkadun remontin nettosaavutuksia, kun muut elinvoimatekijät on siirretty muualle. Virkamiesjohdon Niemelän pelloilta keräämien poliittisten irtopisteiden hinnasta on tullut kestävä.

Savonlinnassa MOST:n on korvannut MOTS tai jopa pelkkä TSO. Tämä virastokulttuurin vinouma on Savonlinnan operatiivisen toiminnan ydinongelma, joka vesittää sunnilleen kaiken kehityksen, mihin ylin operatiivinen johto vain koskee. Impulsiivinen roiskiminen sinne tänne tuhlaa resursseja, hämmentää organisaatiota eikä se johda mihinkään. Tästä minä arvostelen erityisesti kaupunginjohtajaa, joka on operatiivisena johtajana avainasemassa. Fokus nippuun! Kun rahakkeet loppuvat, vain olennainen on tärkeää.

KH:n ei pidä syyttää tästä pelkästään virkamiesjohtoa, koska se on itse toiminut kumileimasinzombina useiden valtuustokausien ajan joidenkin poliitikkojen henkselien paukuttelusta huolimatta.

Taktiikoiden korvauksessa strategia, lopputulos on ollut pelkkää sattumanvaraista mikromanageerausta ilman selvää suuntaa. Vasen käsi ei koskaan tiedä mitä oikea tekee ja, jos tuo ihme joskus tapahtuisi, lounastunnin jälkeen ohjeistusta olisi jo muutettu ja iltapäivän kahvitunnin aikaan sekaannus olisi jo täydellinen. Savonlinnassa käytössä olevia johtamisoppeja soveltamalla yritysmaailmassa voisi tehdä hetkessä pienen omaisuuden, mikä tietysti edellyttäisi, että pääsisi aloittamaan suuresta omaisuudesta.

Hyvin harvat organisaatiot epäonnistuvat siksi, että niille ei ole annettu selvää suuntaa, mihin ollaan menossa. Yleisimmin epäonnistumiset syntyvät siitä, että annetuista ohjeista ei välitetä eikä niitä panna täytäntöön.

Savonlinnan kaupungilla kaikkien jonkin asteisilla johtajavirkanimikkeellä (myös luottamuselinten puheenjohtajat) työskentelevien henkilöiden kannattaisi googlata "7S" ja miettiä tuloksia porukalla. On kaupungilla yksi tekijämieskin, joka taatusti kykenisi antamaan koordinaattia muille siitä, miten homma hoidetaan, mutta voiko muna olla viisaampi kuin kana.

Niitä "ässiä" on 7 (seitsemän). Laskekaa, että kaikki ovat mukana. Savonlinnassa ei ole.

Johtajuusvajeen takia monet kaupungilta tihkuvat viestit kertovat sekaannuksista ohjeistuksessa ja tehtävien asetannassa, jota peitellään painostuksella. Savonlinnassa tämä lipsuminen on johtanut siihen, että ohjeistuksen noudattamisen ja toiminnan tulokellisuuden valvomisen sijaan Savonlinnassa lavennetaan tulostavoitteiden

toleransseja niin paljon, että lopulta kaikki suoritukset mahtuvat tavoitteiden raameihin. Jos ette usko, katsokaa esim. Savolan kirjauksia kuntastrategiassa vuosien varrelta.

Vaikka kirjattuja tavoitteita ei saavuteta sittenkään, en ole koskaan kuullut kenenkään vaatineen selvitystä epäonnistumisten syistä puhumattakaan, että olisi vaadittu suunnitelmaa tavoitteiden saavuttamiseksi seuraavaan kokoukseen ja pantu siihen seuranta. Lipsumisella tavoitteet saavutetaan aina, mutta sillä ei pääse koskaan maaliin. Tällöin virkamiehet saavat puuhata omiaan eli byrokraattinen regimentaatio on jo fakta.

Kaupunginhallitus on suurissa vaikeuksissa, kun se ei välttämättä edes tiedä mitä se ei tiedä ja Savonlinnassa luottamuselinten on näköjään nautittava virkamiesten luottamusta eikä päinvastoin. Tämä korostuu poliittisessa päätöksenteossa, kun esim. KH:n jäsenistö ei koostu ammattijohtajista vaan poliittisilla mandaateilla istuvista henkilöistä, joilla ei välttämättä ole tarvittavaa liikkeenjohdollista kokemusta.

Kun mikromanagerointi korvaa leadershipin, tämä esiintyy ulkoisesti usein resurssipulana, vaikka todellisuudessa kyse on epäselvästä virastokulttuurista johtuva resurssien allokointiongelma. Resurssien oikea allokointi taas on mahdotonta selvien suuntaviivojen puuttumisen takia. Lopulta kaikki puuhaavat turhautuneena omiaan. Tulokset ovat sattumanvaraisia ja perustuvat enemmänkin suoritusportaan ja päällikkötason kokemukseen ja ammattitaitoon kuin fokusoituun yhteistoimintaan.

Olenkohan minä ainoa, joka on alkanut kiinnittää huomiota siihen, että Savonlinnassa johtaminen tarkoittaa usein *kieltämistä* ja *estämistä* enemmän kuin *resurssien kohdentamista* ja *kehittämistä*? Miten kaupunki voi kehittyä kieltämällä ja estämällä?

Savonlinnassa liike-elämän kaipaama kaupungin toiminnan ennustettavuus on olematonta. Tämä vaikeuttaa yritystoimintaa enemmän kuin havaintojeni mukaan kaupungintalolla edes ymmärretään.

Surullisinta asiassa on se, että havaintojeni mukaan tuo liike-elämän kaipaama ennustettavuus on todellisuudessa olemassa Savonlinnassa, mutta se tarkoittaa lehmänkauppaolettamaa ja se oli vielä aika kauniisti sanottu.

*Itse asiassa koko keskustan pysähtyneisyys juontaa juurensa siitä, kun Savolan ratkaisut ovat olleet epäselviä. Tällöin ihan tarkalleen ottaen Savola ei ole aiheuttanut kaupungin kehityksen pysähtymistä, vaan **Savola on luonut ennustettavuusongelman** suurten linjavetojen pysyessä avoimena, mikä on sitten pysäyttänyt kaiken. Savolan ennustettavuusongelmat taas juontavat juurensa kaupungin omiin suhmurointeihin Savolassa, jotka ovat syrjäyttäneet kauan odotetun ja rationaalisen kehityksen.*

Edes minä en syytä tästä suhmurointien keskipisteessä olevaa osuuspankkia, koska osuuspankki käytti vain häikäilemättä kaupunkia hyväkseen, koska sen sallittiin tehdä niin. Lain mukaan kaupungin ei olisi pitänyt luovuttaa julkista valtaansa pankin käyttöön, jolloin ketjun olisi pitänyt katketa siihen. Pankin toiminnasta teki moitittavaa se, että pankin ei olisi koskaan pitänyt lähteä seikkailemaan Savolaan kaupungin julkista valtaa hyväksi käyttäen. Esim. vasta vuonna 2014 käynnistetystä pakkolunastusyrityksestä oli päätetty pankin hallituksessa viimeistään jo vuonna 2006. Tilaisuus teki varkaan ja kiinni jäämisen riski, kuten on nähty, on ollut mitätön pankin omistaessa poliisin, syyttäjät ja jopa Savonlinnan käräjäoikeuden. Syiden ja seurausten ero on lopulta veteen piirretty viiva eikä niillä ole mitään merkitystäkään. Tärkeää on vain se, että Savonlinna on kuolemassa.

*United Nations Office of Drugs and Crime'n eli Yhdistyneiden kansakuntien (YK) huume- ja rikostoimiston laatiman raskaan korruption (grand corruption) kansainvälisen määritelmän mukaan osuuspankin ja Keskon toiminta täyttää Savolassa lahjonnan (bribery) ja Savonlinnan kaupungin toiminta kavalluksen (embezzlement) tunnusmerkistön. Suomessa tätä kutsutaan vain maan tavaksi, koska Suomessa ei ole korruptiota, joskin nimikkeissä on hieman muitakin eroja. Keskeistä on se, että **Savolan tapahtumat täyttävät kansainvälisen raskaan korruption tunnusmerkistön** heilauttamalla, minkä pitäisi hätkäyttää kaikkia kuntapäittäjiä. Ei vain hätkäytä ja se kyllä hätkäyttää. Toiminta saa jatkua ja olisi kiistatta hyvin yllättävää, jos tähän kyettäisiin puuttumaan omaehtoisesti.*

Jokainen voi tarkastaa tämän erittäin raskaan väittämän googlaamalla em. hakusanat.

KH ei voi sysätä kaikkea kaupunginjohtajankaan niskaan, koska on muistettava, että KH on "Savonlinna Oyj:n" hallitus ja johtokunta, jonka tehtävä on piiskata ja ohjata "toimitusjohtajaa". Jos ei piiskata ja ohjata, on aika kohtuutonta vaatiakaan.

Valitettavasti en usko, että näin syvällä olevien ongelmien oikaisu onnistuisi tällä porukalla, vaalit tai ei vaaleja. Pitkään kehittynyt vinouma ei myöskään katoa yhdessä yössä. Ennuste on siten varsin kehno, mutta Savonlinnalla ei olisi varaa olla aloittamatta tätä työtä. Kello käy.

Kyseessä on periaatteessa savolainen urakka eli homma on aloittamista vaille valmis. Avainasemassa on uusi kaupunginhallituksen puheenjohtaja. Perustason realismia lienee kuitenkin se, että poliittisista syistä kyseessä on mahdolltomuutta hipova tehtävä. Todellista inhorealismia taas on se, että vaihtoehtoja ei juurikaan ole.

Kaikki on tehtävissä, kunhan vain ensin päätetään ryhtyä toimeen. Loppu on vain työtä. Kennedykin totesi, että kuuhun ei lennetä siksi, että se on helppoa, vaan siksi, että se on vaikeata. Sitten kuuhun vain lennettiin. Ei se sen ihmeellisempää ollut. Tai oikeasti oli se, mutta lennettiin silti. Se on se keskinkertaisen korttelipoliitikon ja valtiomiehen ero.

4. Yhdyskuntarakenteen ongelmat

Maailmalla koeteltu ja menestyksekkääksi todettu yhdyskuntastrategia on ollut tiivistää keskustaa ja palveluita, kun alueen elinvoima on alkanut hiipua. Savonlinna toimii juuri päinvastoin.

Välittömästi Savolan lunastusprosessin käynnistämispäätöksen jälkeen tehty Prisman laajennuspäätös 2014 vahingoitti erittäin syvästi keskustakehitystä. Vuosien varrella Niemelän pelloille on imetty myös Tokmanni ja K-Rauta. Ruotsalaiset ovat tulossa. Myös Citymarket repii tällä hetkellä asiakasvirtoja pois päin liikekeskustasta, jonka määritelmäksi markkinat ovat määrittäneet liikenneympyrän ja Kirkkokadun välisen Olavinkadun patkän. Nyt Olavinkatu alkaa olla autio.

Kaupungilla olisi melko tehokkaat keinot käytettävissään Kesko vastaan, jos halua olisi. Keskolla taas on huomattava vaikutus osuuspankin toimia kohtaan. Pankki taas pitää kaupunkia kuristusotteessaan 'osuuspankipuolueen' kautta. Huomaakohan kukaan tässä kehäpäätelmää? Jos tuota kehää ei voi murtaa, edessä on vain ongelmia.

Ydinkeskustan kiistojen keskeisimpien vaikuttajien asema on karkeasti seuraava:

1. Osuuspankki ei kykene toimimaan tehokkaasti millään tavoin Savolassa. Pankki kyllä toimii aktiivisesti Savolassa koko ajan, mutta hyvin harvat ymmärtävät miten. Todellista iskuvoimaa pankilla ei kuitenkaan ole ollut yli 10 vuoteen.

Osuuspankki tuo tullessaan neuvottelupöytään runsaasti epäselvyyksiä. Jos ja **kun mahdollinen kehittäjä kuulee edes vihjeen epäselvyyksistä ja mahdollisista menettämisseuraamuksista, keskustelu päättyy siihen.** Kukaan vakavasti otettava taho ei ole niin tyhmä, että lähtisi edes flirttailemaan tuolla riskillä, koska ketju kertaantuu. Sellainen ehdotuskin olisi vain ajan hukkaa.

Tällöin osuuspankin mukana olo on oikeudellinen este alueen kehittämiseksi, kun mikään kehityshanke ei pääse alkua pitemmälle. Tästä seuraa väistämättä, että jos Savolaa ja kaupungin keskustaa haluttaisiin oikeasti kehittää, **osuuspankki on ensimmäinen, joka joutuu lähtemään Savolasta.**

2. Keskon aseman määrittää erittäin pitkälle sen *nykyinen vuokrasopimus Kirkkolahdessa* tai oikeamminkin sen maturiteetti. Kesko on yllätetty housut kintuissa tällä tavoin jo toistamiseen ja sillä on jälleen ajolähtö. Ratkaisuja on pakko tehdä ja Kesko tietää umpikujasta, joka Savolassa on.

Kesko on liiankin hyvin tietoinen avainasemastaan monessakin asiassa ja se yrittää luonnollisesti ulosmitata sen. Keskon todellinen liikkumatila ei kuitenkaan vastaa täysin sen esiintymistä Savonlinnan toimipaikkakysymyksissä. Keskolla on riski joutua maksamaan Savolasta täysi hinta korkoineen pääsemättä edes Savolaan. Sen päälle saattaa tulla vielä muita vaikeuksia.

Kesko on toiminut enemmänkin kuin kiukutteleva lapsi, joka on oppinut saamaan mitä haluaa. Savonlinnan kaupunki on ostanut Keskon bluffin, joskin takana lienee myös osuuspankin painostus. Syy ei merkitse, tulos merkitsee.

Virhearvioidensa johdosta Kesko on jo ajautunut tilanteeseen, jossa sen vaihtoehdot ovat hyvin rajoitettuja ja Kesko on pakotettu jäämään Kirkkolahteen ilman erityistoimia.

Savonlinnan keskustan kehittämisen pelisääntöihin voi ilmaantua uusia variaatioita Keskon pakkotilan takia ja pankin alkaessa ymmärtää positiotaan. Savonlinnalle se saattaa olla jo myöhäistä, joten sillä tuskin on enää merkitystä.

3. Osuuskauppa on ollut selvä voittaja Keskon ahdingossa, mutta tilanne on sillekin ongelmallinen pitemmällä tähtäimellä, koska alueellisena osuuskauppana sillä ei ole korvaavia markkinoita. Savonlinnan talousalueen surkastuminen tarkoittaa väistämätöntä liikevaihdon laskua, mikä ei kurita esim. valtakunnallista Keskoa vastaavasti.

Osuuskaupan position lähempi tarkastelu osoittaa, että osuuskaupan laajennusinvestoinnin kannattavuus heikkenee merkittävästi hankkeen viivästyessä, joten osuuskaupalla on epäilyksettä kiire.

Sokoksen laajentaminen on kuitenkin ongelmallista. Se hävittää keskustasta runsaasti pysäköintipaikkoja ja samaan aikaan lisää merkittävästi uutta lähipysäköinnin tarvetta. Savonlinnan keskustarakenteen kannalta kynttilä palaa molemmista päistä yhtä aikaa. Tämä luo osuuskaupalle lyhyellä tähtäimellä mahdottoman paradoksin, jonka ratkaiseminen olisi kaupungille elintärkeää.

Jos katsoo kaupungin historiaa, kaupungille saattaa tulla liian suuri houkutus erillisratkaisuun seurauksista piittaamatta. Siksi Olavinkadun tulevaisuus näyttää jo varsin lyhyellä tähtäimellä on sysimustalta. Noidankehä kiihtyy tuntuvasti.

4. Kaupunki (hallinto) on ajautunut vanhojen suhmurointien johdosta pahasti nurkkaan kaikilla osa-alueilla. Kaupungin toimintakyky on hyvin rajoitettua.

Kaupungilla ei ole alkeellisimpiakaan valmiuksia Savolan kaltaisen erittäin monimutkaisen vyöhykkeen purkamiseen ja hankkeen toteuttamiseen. Pohjanoteeraus tästä oli kai takavuosien ehdotus koko Savolan siirtämisestä kaupungin hankintatoimen hoitoon ja kilpailutettavaksi.

Kaupungilla on vanhoja rasitteita niin paljon, että uskottava yhteistyö ilman pikkupolitiikointia tuskin olisi mahdollista. Se karkottaisi kehittäjät nopeasti pois neuvottelupöydästä. Rationaalinen seuraamus tästä on se, että **hintana keskustan kehittämisestä pankin jälkeen toinen lähtijä Savola -pöydästä on Savonlinnan kaupunki**. Tämä välttämättömyys on erittäin vaarallinen kaupungin yhdyskuntarakenteen kannalta. Tästä on muistutettu kaupunkia monta kertaa kuuroille korville. Käytännössä tämä lasku erääntyy maksettavaksi siitä syystä, että kaupunki on menettänyt uskottavuutensa vanhoista suhmuroinneista johtuen. Hanke tuskin voi edetä ilman tämän realiteetin hyväksymistä.

Havaintojeni mukaan kaupunki on pitänyt uhkana lähinnä epäasiallisten edunvalvontamahdollisuuksiensa menettämistä, vaikka juuri niiden eliminointi on menettelyn tarkoitus. Todellinen vaara, että kaupungin menettäessä yhdyskuntarakennusratkaisujaan koskevan ohjausvoimansa kehittäjille ja loppukäyttäjille, lopputulos saattaa olla kaupungille jopa vihamielinen. Tähän on olemassa joitakin ratkaisuja, mutta perusongelmaa ne eivät poista.

5. Jotta hanke saataisiin käyntiin nopeasti, minä joutuisin jäämään peräpään valvojaksi viimeisenä 'vanhan Savolan' edustajana allekirjoittamaan muutamia papereita, kunnes rakennustyöt saataisiin käyntiin. Kysymys on kuitenkin varsin moniulotteinen ja siihenkin on olemassa *minun onnekseni* joitakin ratkaisuja. Minä en aio jäädä Savolaan sekuntiakaan pitemmäksi aikaa kuin on pakko ja *siinä asiassa* aion toimia 100 % itsekkäistä lähtökohdista.

Rationaalisella päättelyllä havaitsemme, että yksi Savolan paradokseista onkin ollut jo pitkään se, että **Savola kaatuu, koska minä en ole lähtenyt Savolasta mihinkään ja Savola kaatuu, jos minä lähden**. Todellista ristiriitaa ei kuitenkaan ole, koska siihen väliin mahtuu aika paljon työtä, jota ilman hanke ei voi menestyä.

Tapaamisessamme 7.10.2019 Tikkanen kysyi minulta, että "*minä en ymmärrä, mitä jonkun kohteen kehittäminen sinulle enää kuuluu, jos sinä olet jo tehnyt maistasi kaupan*". Hyvä huomio, nimittäin se, että Tikkanen ei todellakaan ymmärrä sitä.

Tikkaselle ja Savonlinnan kaupungille yleisemminkin on täysin ylivoimaista ymmärtää, että **Savola ei ole kauppatavaraa niin kauan, kun siinä on sotkuja takana**. Kun Savola ei ole kauppatavaraa, **alueen arvo on nolla**. Asialle on siis tehtävä jotakin, jotta arvon muodostus saataisiin kohdalleen. Hanke on saatettava liikkeelle vanhojen sotkujen ohi.

Kun osuuspankkikin alkaa ymmärtää, että pankin mukanaan tuomat ongelmat nollaavat alueen arvon eikä hanke voi edetä heidän kanssaan, ensimmäinen päivänvalon pilkahdus on näköpiirissä pimeän tunnelin päässä. Hankkeelle on ihan turha yrittää tehdä tässä tilanteessa yhtään mitään, koska Savola ei ole tällä hetkellä kauppatavaraa. Kaikki alkaa siitä, että osuuspankki pudotetaan pois. Jos se on kivuliasta, niin ottakaa asperiiinia, mutta ei se pääasia siitä miksikään muutu.

Eräät erityistoimet voisivat mahdollistaa joitakin ratkaisuja, jotka ovat yksityis-oikeudellisen sopimusvapauden piirissä, mutta käsittääkseni liikaa vettä on virrattava Kyrönsalmessa ennen kuin siihen päästäisiin. Ennuste on lievästikin ilmaisten keho.

Kaupungin yhdyskuntarakenteen ongelma onkin ollut jo pitkään se, että osuuspankki yrittää päästä salamatkustajana kyytiini erilaisilla kaupungin tuputtamilla sopimuksilla, joihin on kirjattu mm. sopimusten tarkoituksen kannalta perusteettomia kovenanttien kaltaisia kompetenssien rajoitusehtoja. Tarjotut sopimukset hukuttaisivat minutkin nopeasti ja koko hanke kaatuisi siihen. Kun **kaupunki palaa aina samoihin rakentajien ja kaupallisten toimijoidenkin hylkäämiin malleihin, asia on loppuun käsitelty**.

Minun kanssani on ihan **turha neuvotella vaihtoehtoista, jota minulla ei itsellenikään ole**, vaikka kaupunki ja pankki on toistuvasti vaatinut päätösvaltaani kuulumattomia myönnytyksiä minulta. Kaupunki ja erityisesti osuuspankki taas on tarjonnut jatkuvasti vaihtoehtoja, joita heillä ei oikeasti ole, mutta ongelmien kuvitellaan ratkeavan myöhemmin itsekseen. Eivät ne ratkea itsekseen. Edessä olisi vain umpikuja. Kaupungin ja pankin ehdotusten todellinen tarkoitus on vain yrittää saada minut riisumaan itseni aseista ja luovuttamaan osaamispääomani kaupungille ja pankille korvauksetta, mikä olisi välttämätöntä, jos hanketta yritettäisiin viedä aidosti eteenpäin, kunnes väistämätön umpikuja nollaisi tilanteen. Kaikki alkaisi alusta sillä erolla, minä olisin nyt aseeton ja vailla tehokasta kilpailukykyä. Niin ei tule käymään ja siksi "*Kaipaisen kanssa ei voi edes neuvotella*", vaikka oikeasti kyseessä on rakenteellisten ongelmien takia puhdas *culpa in contrahendo*. Mitään neuvotteluja kaupungin kanssa on ihan turha jatkaa näistä lähtökohdista.

Jos asioille halutaan tehdä jotakin, ongelmia on vain alettava karsia yksitellen, koska maaliin pääseminen edellyttäisi esteiden raivausta. Osuuspankki on oikeudellinen este, joten **mitään ei voi tapahtua ennen kuin osuuspankki on ulkona Savolasta**. Jos tämä on jonkun mielestä sanelua, se on minulle ihan sama, koska faktat eivät muutu siitä nimittelystä mihinkään. Elämä on valintoja.

Osuuspankilla saattaa olla tässä tilanteessa vain kaksi ostajaa: Minä ja Savolan kiinteistöosaakeyhtiö. Meillä on sentään sama puhelinnumero, mikä helpottaa yhteydenpitoa. Se onkin sitten ainoa asia, joka on helppo. Se on silti se helppo tapa.

Osuuspankin ja erityisesti Savonlinnan kaupungin kannalta ratkaisevaa olisi se, että minulla ja SKOY:llä on jotain, mitä kenelläkään muulla ei ole: **Keinot katkaista sotkujen ketju** riittävän nopeasti.

Pankin pudottamisenkin on tapahduttava vielä varsin tiukkojen reunaehtojen mukaan. Se ei käy oikeudellisesti ihan miten hyvänsä taikka tilanne vaikeutuu entisestään.

Nykyisen tilanteen on muututtava, jotta kukaan kehittäjä kiinnostuisi hankkeesta. Minun ja SKOY:n sekä kaikkien muiden välinen ero on noin 5 – 10 vuotta tai pahimmillaan vielä paljon enemmänkin, mikä on riittävä tappamaan koko kaupungin keskustan ja edelleen koko kaupungin. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että myös kaupunki on pakkotilassa. Se ei ole kaupungin perspektiivistä oikein hyvä juttu.

Tästä problematiikasta keskusteltiin kaupunginlakimiehen kanssa 19.5.2021, joten kaupungilla on tieto näistä vaihtoehtoista. Ilman näitä ratkaisuja koko hankkeeseen ei kannata edes ryhtyä, koska kehittäjät katoavat kuin taikauskusta, kun saavat kuulla asiaan liittyvistä riskeistä ja sotkuista.

Karkeasti **yksinkertaistaen kaupungin yhdyskuntarakennemuutoksen loppuun saattamisen ja ydinkeskustan pelastamisen edellytys on osuuspankin nopea vetäytyminen Savolasta**. Silloin osuuspankin päätepysäkki on tässä ja nyt, jos Savonlinnan elinvoimaisuudelle edes yritetään tehdä jotakin.

Onko tämä realismia? Tuskin.

Kykeneekö kaupunki tehokkaasiin toimiin osuuspankkia ja Keskoa kohtaan? Nykyisellä porukallako? Sallikaa minun nauraa.

Minä en siis usko, että puhelimeni soi. Kun vastakkain ovat kaupungin eloon jääminen ja osuuspankin etu, kaupunki valitsee aina pankin. Syy valintaan on varsin yksinkertainen: Painostus pitäisi kohdistaa suoraan osuuspankkiin ja/tai sen partneriin Keskaan, mutta keskustan näivettyminen ja kaupungin hidas hiipuminen on abstraktio, joka ei ole ulkoisesti arvioiden kenenkään välitön syy. Tällöin kynnys tehokkaasiin toimenpiteisiin pankkia kohtaan on yksinkertaisesti liian korkea liian monelle taholle.

Kun minäkään en enää aio soittaa kenellekään, asia alkaa olla loppuun käsitelty.

Tämän väistämättömät seuraukset ovat vaikeuksista laskettavissa: Kaupunki päättyy nollaratkaisuun, mikä johdosta **Citymarket jää Kirkkolahteen, keskusta tuhoutuu ja Savonlinna kuolee**. Surullista.

Kaupungin päättäjillä on vielä yksi ongelma: Päättäjien tehtävä on päättää. Olisi pakko tehdä ratkaisuja, vaikka ei mitenkään voi. Nollaratkaisu voi tuoda eniten ikävyyksiä.

Asia on nyt ainakin saatettu kaupungin tietoon. Minä en voi tehdä asialle tällä hetkellä yhtään mitään muuta kuin seurata tuhoa vierestä aitiopaikalta.

4.1. Noidankehä

Keskustan autioituessa ja maksukykyisten vuokralaisten kadotessa keskusta slummiutuu. Palvelut katoavat ja työpaikkoja menetetään.

Palveluiden hävitessä Savonlinnaan on entistä vaikeampi saada koulutettua työvoimaa eikä tulijoiden puolisoillekaan tahdo löytyä töitä. Koko valtakunnan huippua oleva veroäyri ja valtakunnan kalleimmat asumiskustannukset panevat miettimään kahteen kertaan. Sairaalaan ei saada kuin kalliita keikkalääkäreitä ja sairaala voidaan menettää päivystysairaalaista riippumattakin. Sitä kehitystä ei voi katkaista edes erityislailla.

Seuraavaksi ovat vuorossa korkean teknologian yritykset jne.

Vaalien alla vahvuudeksemme mainittu täydennyskoulutus on vain isomman ongelman peittelyä, koska aidosti vetovoimaiseen kaupunkiin saataisiin tekijöitä muutenkin. Väheksymättä täydennyskoulutusta itsessään kyse on silti enemmänkin *mahdollisuudesta* kuin *vahvuudesta*. Ei sekoiteta näitä.

Seuraavaksi aktiiviväestön muuttoliike saa aikaan omaisuusarvojen romahduksen, mikä johtaa vakuuslaman kautta investointilamaan. Investointien loppuessa toiminta hiljenee koko kaupungissa ja investointien uudelleen käynnistyminen ei ole itsestään selvää.

Savonlinnaan on jäämässä eläkeläisten lisäksi vain kylähullut ja alkoholistit sekä muutama metsä- ja matkailuteollisuuden palveluksessa oleva henkilö. Digitalisaatio supistaa teollisuuden henkilöstömääriä jatkuvasti, joten sieltä ei saa apua.

Jyrkkenevä kierre on loputon. Kaupungin vastaus on pelien kiihdyttäminen. Historian valossa tämä on ollut luonteenomaista kaatumaisillaan oleville diktatuureille ja Savonlinnassakin hyppy 1970-luvulta 2020-luvulle voi osoittautua vielä kipeäksi. Tätä on surullista katsoa, mutta minä en voi sille mitään.

Tulipalon syttyä sen pysäyttäminen on erittäin vaikeata. Tämä kehitys on käynnissä jo, mutta virkamiesjohto ja kaupunginhallitus keskittää energiansa 'jäsenten välisiin'. Tämä tarkoittaa, että meillä menee vielä liian hyvin.

Jos halutaan riidellä, niin lunastuslupahakemuksen kaatanut teklan pj Sirosen esteellisyys ei ole vielä vanhentunut virkavirheenä. Siinä puhutaan vähän isommista asioista, mutta sen puiminen ei taida tulla kysymykseen muista syistä. Pitäisikö siitäkin hakea jonkun professorin mielipide? Mutta kun ei vain voi, koska siitä se riemu vasta alkaisikin! Savonlinnassa kaikki on vain pelkkää poliittista peliä. Sillä ei voi tehdä tulosta.

5. Poliittinen puhdistus ja vapaiden vaalien häirintä

Kaupungin virkamieskunta on ajanut viime aikoina varsin voimallisesti byrokraattista regimentaatiota eli suomeksi jyrännyt luottamuselimiä hiljaiseksi. Tästä ovat saaneet osuutensa lähes kaikki puolueet. Tikusta on väännetty asiaa resursseja säästelemättä ja lehtitietojen mukaan loppua ei näy.

Tätä on ollut erityisen surullista seurata KH:ssa, kun riitely on jo pitemmän aikaa vaikuttanut enemmänkin vapaiden vaalien häiritsemiseltä ja poliittiselta puhdistukselta kuin asiakysymykseltä. Virheitä on epäilyksettä tehty julkisuudessa liikkuneiden tietojen mukaan puolin ja toisin, mutta jos KH:ssa riitelisivät vain asiat, asia olisi hoidettu pois jo pitkä aika sitten.

Poliittisia puhdistuksia ja vapaiden vaalien häirintää ei voi hyväksyä missään oloissa, millään perusteella taikka miltään osin. Nämä ovat arvoja, jolla ei vain yksinkertaisesti leikitä täysin mielipide-erojen tai turhautumisen määrästä riippumatta puolin ja toisin. Perusoikeuksia ei pidä käyttää missään tilanteessa poliittisena lyömäaseena. Pidänkin tätä kehitystä erittäin moitittavana. Ikävintä asiassa on se, että Savonlinnan kaupungin täydellinen välinpitämättömyys perustuslaillisia vaali- ja osallistumisoikeuksia kohtaan on suoraa jatkoa mm. Savolan perusoikeus- ja ihmisoikeusloukkauksille. Tämä osoittaa Savonlinnan täydellistä välinpitämättömyyttä perusoikeuksia ja ihmisoikeuksia kohtaan.

Minun isäni ei varmasti lähtenyt ylimääräisiin harjoituksiin syksyllä 1939 sitä varten, että Suomessa voidaan tehdä poliittisia puhdistuksia ja häiritä vapaita vaaleja edes 'ovelilla' vippaskonsteilla. Setäni ja enoni eivät varmasti kaatuneet sen puolesta, että Suomessa voidaan tinkiä perusoikeuksista tai ihmisoikeuksista pienten klikkien tarpeiden tyydyttämiseksi, niin kuin monessa muussa maassa on tapana.

Sitä mukaa, kun kehityksemme helmikuun manifestista suomettuneisuuden aikakauteen on edennyt seesteisemmälle EU:n aikakaudelle, meillä aletaan unohtaa vapauksien ja oikeuksien tuomat velvoitteet ja uhraukset, kun niitä ei enää tarvitse erikseen puolustaa joka käänteessä. On surullista, että tästä joutuu muistuttamaan.

Maailmalla eletään sen verran epävakaita aikoja, että juuri nyt on se hetki, jolloin jokaisen tulisi puolustaa näitä perusoikeuksia pilkusta pilkkuun täysin omista mielipiteistä riippumatta, koska perusoikeudet ovat kuin väkevinkin tammi; se kuivuu kuoliaaksi ja kaatuu alituisissa rungon lujuutta ja juurten pitävyyttä koettelevissa myrskytuulissa, jos sille ei anneta vettä eikä sitä ravita säännöllisesti. Kerran kaaduttuaan se ei suojaa enää ketään eikä mitään ja sitä suojaa kaipaava yleensä vasta siinä vaiheessa, kun huomaa etteivät nämä asiat olekaan itsestään selvyyskiä.

Maailmassa, jossa kaikki on nykyään myytävänä, on vielä asioita, jotka maksavat aina yhden euron enemmän kuin mihin ostajalla on varaa. En ota kenenkään arvomaailmaan enempää kantaa, mutta tässä kulkee ainakin minun yksi rajani siitäkin huolimatta, että esim. jotkut painostuksen kohteeksi joutuneet henkilöt ovatkin osallistuneet minulle tärkeiden perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien polkemiseen. Minä en silti shoppaile perusoikeuksia tai ihmisoikeuksia edes subjektiivisista mielipiteistäni riippumatta eikä kaksi väärää tee yhtä oikeaa. Tässä on nyt kysymys vähän henkilökemioita tai kostoja isommasta asiasta eikä sen rinnalla ole mitään merkitystä sillä, miten tähän on ajauduttu. Näin ei vain pidä toimia.

On hyvin inhimillistä ja ymmärrettävääkin, että ylilyöntejä tapahtuu tilanteen lämmitessä ja turhautumisen kasvaessa puolin ja toisin, mutta tässä olisi ollut jäähyn paikka kaikille, jotta pysähdyttäisiin miettimään, mikä on oikeasti tärkeää ja mikä ei.

Virkamiesten, joiden riippumattomuuden pitäisi edustaa vakautta poliittisissa myrskyissä, toimintaa ei voi hyväksyä senkään vertaa. Nyt käytetyt temput eivät voi kuulua missään olosuhteissa politiikan tekemisen keinovalikoimaan sivistyneessä perustuslaillisessa demokratiassa.

Muuten roikkukaa vaikka toistenne kravateissa asiakysymyksissä, jos siltä tuntuu, mutta totaalisen sodan periaatteiden siirtäminen politiikan tekoon perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien kustannuksella on absoluuttisen tuomittavaa kaikissa muodoissaan.

6. Shakki!

Tämän viesti on liitteenä sähköpostissa, joka on otsikoitu ”Shakki!”.

’Shakki’ tarkoittaa, että kaupunki on siirron päässä ’matista’ eli häviöstä. Shakissa häviöjä on se, jonka kuningas on toimintakyvytön tai ’syödään’. Seuraava siirto on nyt kaupungilla ja shakin sääntöjen mukaan sen olisi pakko tehdä siirtonsa vuorollaan, mutta kun se ei vain voi. Käytännössä tämä tarkoittaa Savonlinnalle ’shakki ja matti’, koska näköpiirissä oleva kehitys huolehtii ’matista’.

Vallitsevien reunaehtojen puristuksessa **tästä voi selvitä vain peruuttamalla vuosia taaksepäin, jolloin päästään purkamaan ongelmia aiheuttaneita rakenteita rauhallisesti yksi kerrallaan.** Se ei tapahdu yhdessä yössä ja vinoutuneita rakenteita on vähintään riittävästi. Työhön pitäisi käydä ripeästi, koska Savonlinna tekee kuolemaa.

Pelkään pahasti, että olemme jo ylittäneet ’tapahtumahorisontin’, jonka takaa paluu on mahdotonta. Mitkään korjausliikkeet eivät synny yhdessä yössä. Puolustuskyvyn ja elinvoimaisuuden heikentyessä riittävästi perusasioidenkin ylläpitäminen muuttuu ylivoimaiseksi. Sen jälkeen kova pohja voidaan saavuttaa vasta syvän sukelluksen jälkeen ja silloin meidän tuntemaamme Savonlinnaa ei enää ole.

Disruptiiviset teknologiat ja suuret yhteiskunnalliset muutokset voivat sekä kiihdyttää että vaimentaa tätä kehitystä, mutta ne kehityssuunnat ovat ennustettavissa vain valistuneilla arvauksilla, jos sitenkään. Siitä huolimatta syötävää pitäisi saada pöytään niitä muutoksia odotellessakin, joten niiden varaan ei voi laskea mitään.

Nämä ovat rationaalisia päätelmiä ilman tunteen häivääkään ja valitettavasti tämä on vielä lyhyt versio käsillä olevista ongelmista.

Omat mallini olen rakentanut lukemattomien keskustelujen pohjalta eri toimijoiden kanssa. En minä edes yritä väittää keksineeni näitä itse ja huomioitavien asioiden määrä valtava ja lähestyy ääretöntä vuorovaikutussuhteet huomioiden. Tämä hankkeen yksi suurimmista ongelmista. **Tilanteen monimutkaisuutta ei voi mitenkään korostaa liikaa.**

Jos joku haluaa olla kanssani eri mieltä, kertokaapa ihmeessä, että missä minä laskin väärin unohtamatta tietenkään päälle tulevia ulkoisia uhkia ja globaaleja trendejä. Toivotan erittäin tervetulleiksi laadukkaat antiteesit, pienetkin sellaiset, jotta synteesejäni voidaan tarkentaa.

7. Valinnat ja vastuut

Teknisessä virastossa on tapahtunut sekaannusta luetun ymmärtämisessä.

Selvyyden vuoksi todettakoon, että viimeinen 'oikea' Savola -neuvottelu käytiin 24.3.2014. Tuolloin kaupunki selvitti rakentajien näkökantoja kaupungin esittämään etenemismalliin. **Kaikki rakentajat tyrmäsivät kaupungin mallin** yksimielisesti ja kehottivat kaupunkia toimimaan minun esittämäni mallin pohjalta.

Seuraavan kerran minulla ja kaupungilla oli asiaa toisillemme vasta 1.10.2019 eli yiisi ja puoli vuotta myöhemmin, vaikka siinä välillä kaupunki haki lunastusluvan yhteydessä ennakkohaltuunottoakin kiireellisyysperusteella. Lokakuussa 2019 kävimme keskusteluja Savola -hankkeen käynnistämisestä kolmeen eri otteeseen.

Kolmannella kerralla 14.10.2019 paikalle oli kutsuttu myös Keskon, O-K Suur-Savon, Lidl Ky:n ja Suur-Savon osuuspankin johtajia. Minä taisin olla viimeinen kutsuttu, koska *6 päivässä* tuota kaartia ei olisi muuten saatu kasaan. Kaikki oli siis ollut vain vedätystä.

Kaupunki esitti aiesopimusta Savola -hankkeen käynnistämisestä, mutta pankkia lukuun ottamatta **kaikki kaupalliset toimijat tyrmäsivät kaupungin ehdotuksen** ennen aikaisena eli asettuivat käytännössä minun taakseni. **Pankki ja kaupunki jäivät yksin.**

Vasta vähän myöhemmin minulle ja vähän muillekin selvisi, että koko tapaaminen ei koskenutkaan Savolaa vaan kaupunginjohtajaa ja kaupunginjohtajan johtajasopimusta, jota käsittelevä kokous (KH 14.10.2019 § 385) alkoi pari tuntia tapaamisen jälkeen.

Kaupunginjohtajan toiminta herätti melkoisesti närää osapuolten keskuudessa, kun näillekin oli valjennut, että heidät oli ajatettu toiselta puolelta Suomea Savonlinnaan katteettomilla lupauksilla vain pönkittääkseen kaupunginjohtajan asemaa kaupunginhallituksessa. Niin ei vain voi tehdä. Siitä tullaan maksamaan vielä Savonlinnassa kova hinta, vaikka asiayhteyksien osoittaminen olisikin mahdotonta.

Viime aikoina kaupungilla ja minulla ei ole ollut ihmeemmin asiaa toisillemme.

Kaupunki on vetkutellut Savolan kanssa kymmeniä vuosia minun kypsyttämisekseni estämällä mm. yksityisen omaisuuden nautinnan tehokkaalla, käytännöllisellä ja helposti saavutettavalla tavalla.

Nyt minä olen tähän kaikkeen kypsä. Olen ollut todella kypsä jo pitemmän aikaa.

Raskas korruptio osuuspankin ja Keskon hyväksi on tappamassa koko kaupunkia. Kesko pärjää, vaikka panisivat koko Savonlinnan Citymarketin kiinni. Savonlinnan osuuspankki katosi jo fuusiolla, jolloin Savonlinnan menetys olisi maakunnallisen diluution johdosta vain pieni vastoinikäyminen Suur-Savon osuuspankille. Tuskin osuuskauppaan Sokoksen laajennuksen menettämiseen pyllähtää. Näille toimijoille tämä kehitys on vain 'valitettavaa', mutta kaupunki poikkeaa tästä ryhmästä selvästi. Laskentatavasta riippumatta Savonlinnan kaupunki on hävinnyt tämän pelin.

Edellisen kappaleen viimeisen virkkeen aikamuoto on perfekti. Se tarkoittaa enteellisesti mennyttä asiaa, jossa tekeminen ei ole vielä loppunut. Savonlinnassa tämä tarkoittaa,

että kaupunki hävisi jo tämän pelin ja tappioita kertyy koko ajan lisää. Jäljellä on vain kysymys tappioiden ja vahinkojen rajoittamisesta tai ylipäätään kyetäänkö siihen.

Kaupungin olisi ymmärrettävä, että olemme väistämättä törmäyskurssilla. Savonlinna on kuolemassa ja olen hyvin surullinen siitä. Se ei koskaan ollut minun valintani.

Savonlinnan kaupungilla ei ole missään 'varakaupunkia' eikä *contingency plan*'ia eli 'suunnitelma B:tä'. Minulla on. Tällöin minulle riittää passiivinen puolustustaktiikka, kun ulkoinen kehitys pakottaa kaupungin reagoimaan aktiivisin toimin avoimiin kysymyksiin tavalla tai toisella. Savonlinna seisoo junaradalla ja pikajunan pilli kuuluu jo mäen takaa.

Uskoisitteko, että vielä tässäkin tilanteessa;

- *Savonlinnan kaupunki* on valinnut passiivisen *viivyttely- ja kypsyttelytaktiikan*.
- *Minä* olen vuosien ajan yrittänyt saada lukuisilla avauksillani *hanketta nopeasti liikkeelle*, jotta Savonlinna saataisiin käyntiin.

Toisen toiminta on ollut kotiseuturakkautta ainutlaatuista järviluontoa kohtaan.

Toisen toiminta on ollut kaiken ymmärryskyvyn ylittävää absoluuttista typeryyttä.

Voin vain ihmetellä sitä rakkauden määrää, jota Savonlinnan kaupungin johto on tuntenut koko seutukuntaa kohtaan valtuustokaudesta toiseen. Minunkin on vain liityttävä nöyrästi Savolan kypsyttelijöiden kuoroon. Eihän tässä muutakaan voi.

Kesko alkaa kai kypsyä jo, mikä on vain vallitsevan umpikujan väistämätön seuraus. Toisin kuin Tikkanen uhosi, Keskon mielipide ei oikeasti kiinnosta tällä hetkellä ketään, koska kaavat ovat auki. Viimeistään tämä paljastaa kaupungin neuvottomuuden, koska **'markkinat' eivät siis ratkaisekaan kaupungin yhdyskuntarakenteellisia kysymyksiä eivätkä kaupungin päättäjät voi anonymisoida vastuitaan keskustan tuhoavassa ketjureaktiossa.**

Uuden teklan, KH:n ja KV:n on katsottava naru kaulassa luukun päällä seisovia Olavinkadun pienyrittäjiä lähdön hetkellä suoraan silmiin ja vedettävä luukun kahvasta ihan itse. Presumoitavissa olevan ulkoisen vaikuttamisen seurauksen vaikutuksista ymmärtämättömät/piittaamattomat luottamuselimet tuskin epäröivät vetää kahvasta. Savonlinnan etu ei siinä paljon paina. Ei se ole painanut ennenkään.

Miksi minun pitäisi tehdä siitä kahvasta vetäminen yhtään helpommaksi vain siksi, että muutama vastuuton korttelipoliitikko voisi nukkua yönsä paremmin? Kantakaa itse vastuunne. Päätöksenteko henkilökohtaisella vastuulla ei olekaan enää niin mukavaa.

Mitään keskustan yhdyskuntarakennetta eheyttäviä toimia tuskin käynnistetään ennen kuin kaupungille aiheutuvat vahingot ja mahdolliset sanktiot alkavat ylittää minuun kohdistetuista tarkoitustahallisista haittaamistoimista saatavan tyydytyksen määrän. Tämä ei ole johtopäätös vaan vuosia vallinnut olotila, joka on helposti todennettavissa vanhoista pöytäkirjoista. Se voi sisältää myös ratkaisun koko ongelmaan, mutta vahingoittamisestani saatavan tyydytyksen määrä huomioiden vahinkojen on oltava niin kolossaalisia ja konkreettisia, että siitä tuskin tulee kaikkien mielestä erityisen 'luova tuho'. Toisin kuin esim. kertaluontoinen pandemia, nämä tuhot jäävät pysyviksi.

Vain sisälukutaitoiselle tekniselle johtajalle viestitettäköön selvyiden vuoksi, että **minä en pyydä tällä selvityspyynnöllä yhtään mitään muuta kuin alla olevat selvitykset.** Kaupunki saa toimia ihan niin kuin parhaaksi katsoo. Kaupungin ongelma on vain siinä, että kaupungin päätösten jälkeen muutkin tekevät niin kuin parhaaksi katsovat. Näin ollen kaupunki voi käyttää julkista valtaansa lain puitteissa vapaasti, mutta muilla on se viimeinen sana. Savonlinnassa on ollut tapana syyllistää muita sitten siitä, että kaupungin hienot neronleimaukset eivät toimikaan, kun muut reagoivat kaupungin päätöksiin.

8. Selvityspyyntö

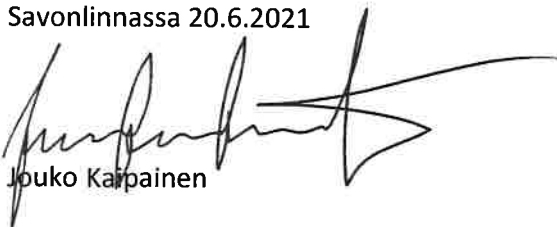
Tikkanen on julistanut, että Kirkkolahti on parempi kauppapaikka kuin Savola ja Citymarket on hakeutumassa sinne. Tämä selvä. Citymarket pysyy siis Kirkkolahdessa. Itse olen sopeuttanut toimintaani tämän skenaarion pohjalta jo monta vuotta.

Pyydän kuitenkin kaupunginhallitukselta selvityksen mihin toimiin se aikoo ryhtyä;

1. palauttaakseen minun ja yhtiöni perusoikeudet ja ihmisoikeudet voimassa olevien säädösten hengen ja kirjaimen mukaisesti huomioiden, että perusoikeuksiemme ja ihmisoikeuksiemme rikkomisesta on aiheutunut ja aiheutuu vuosittain minulle ja yhtiölleni erityisen tuntuva taloudellista vahinkoa;
2. palauttaakseen ydinkeskustan elinvoiman huomioiden kaupungin toiminta asiakasvirtojen ohjaamiseksi ydinkeskustasta pois päin erityisesti Nojamaahan ja Kirkkolahteen, ja;
3. varmistaakseen riittävästi lähipysäköintipaikoitusta ydinkeskustan liikkeille esim. tilanteessa, jossa Savolan pysäköinti tarve saattaa lisääntyä huomattavasti ja olemassa oleviakin pysäköintipaikkoja menetetään.

Pyydän samalla tämän selvityspyynnön käsittelyaika-arvion.

Savonlinnassa 20.6.2021

Jouko Kaipainen

Jakelu

Kaupunginhallitus ja kaupunginhallituksen varajäsenet
 Kaupunginvaltuuston puheenjohtajisto
 Kaupunginjohtaja Janne Laine
 Kaupunginlakimies Aki Rasimus
 Elinkeinojohtaja Jarmo Häkkinen
 Savonlinnan kaupungin kirjaamo

